

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ.

ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບ

ຝຶກອົບຮົມ ການເປັນຄູ່ຝຶກສຳລັບ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ
ດຽວໄປ ການຕັດສິນບັນຫາ

INDIGENOUS WOMEN GROUP IN DECISION MAKING TRAINING OF TRAINER

Technical supported document by: AIPP

Translate and edit by: Gender and Development Group

ຄຳນຳ

ຄູ່ມືໃນການຝຶກອົບຮົມການເປັນຄູ່ຝຶກ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນການຕັດສິນບັນຫາດ້ວຍການພັດທະນາ ເປັນການແປມາຈາກປຶ້ມຄູ່ມື Indigenous Women in Decision Making ຊຶ່ງເປັນພາສາອັງກິດ ໂດຍ ມູນນິທິ ສິນທິສັນຍາດ້ວຍປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງອາຊີ (AIPP) ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນໂດຍ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP).

ຄູ່ມືນີ້ໄດ້ຜ່ານການພັດທະນາເພື່ອແທດເໝາະໄປສະພາບການນຳໃຊ້ໃນພື້ນທີ່ຕົວຈິງຂອງ 3 ຊົນເຜົ່າຄື: ມົ້ງ, ຂະມຸ ແລະ ປະຕາງ ຊຶ່ງເປັນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງບັນດາສະມາຊິກກຸ່ມພັດທະນາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ມີການພັດທະນາມາຈາກການໄດ້ຮັບຈາກການຝຶກອົບຮົມ 2 ຊຸດຄື: ການເປັນຄູ່ຝຶກຂອງຄູ່ຝຶກທີ່ເປັນຄົນຊົນເຜົ່າທັງ 3 ຊົນເຜົ່າ ແລະ ການຕິດຕາມຝຶກອົບຮົມໃນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງຄູ່ຝຶກໃນ 3 ເມືອງ ຄື: ບ້ານ ນາສາວນາງ ເມືອງສັງທອງ, ບ້ານ ເຊປອງ ແລະ ບ້ານ ເຊກີ-ພູມະລີ, ເມືອງ ທ່າປາງທອງ; ບ້ານ ຈອມຈຸກ, ບ້ານ ຫ້ວຍສາລາ, ບ້ານ ຫ້ວຍດິນຈີ່ ແລະ ບ້ານ ນ້ຳແພດ, ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ, ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ.

ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ຄູ່ມືນີ້ ເພື່ອເປັນການຝຶກຄູ່ຝຶກຜູ້ທີ່ປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງກັບບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ເປີດໂອກາດ ໃຫ້ກັບແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຜູ້ບໍ່ຮູ້ໜັງສືສາມາດ ແລະ ປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ປະສົບການຕົວຈິງໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງໃນຊົນນະບົດ, ການມີສ່ວນຮ່ວມການຕັດສິນບັນຫາໃນຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ.

ໃນນາມທີມງານປະສານງານດຸນພັດທະນາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໄດ້ພັດທະນາຄູ່ມືນີ້ຈາກຕົ້ນສະບັບທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ ຫາການໃດມີຄວາມປະສົງຈະນຳໃຊ້ ຫຼື ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳແມ່ນພວກເຮົາມີຄວາມຍິນດີ ແລະ ຂໍຮັບຟັງທຸກໆ ຄຳຄິດເຫັນ, ພ້ອມນີ້ພວກເຮົາກໍ່ຫວັງວ່າຄູ່ມືນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງມືໜຶ່ງໃນການປະຕິບັດວຽກຂອງບັນດານັກພັດທະນາໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໂດຍສະເພາະບັນດາເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ.

ຄວາມເປັນມາ

ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ໃນການພົວພັນລະຫວ່າງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ຢູ່ໃນວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມທົ່ວໝົດໂລກແມ່ນມີຜົນໃນທາງລົບ ຊຶ່ງສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢູ່ໃນປະສົບການຊີວິດປະຈຳວັນເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ເນື່ອງຈາກວ່າການຕັດສິດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ປົກຄຸມໃຫ້ຕັດສິນບັນຫາ. ຮູບແບບຂອງການຕັດສິດ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບແມ່ນແຕກຕ່າງກັນໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ແນວທາງທີ່ຈະຈັດການ ຫຼື ຜ່ານຜ່າຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ເຈາະຈົງໃສ່ທັງເນື້ອຫາແລະວັດທະນະທຳ. ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງບັນດາເຜົ່າ, ບັນຫາຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ກໍຍັງເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງຍ້ອນວ່າ ມີການພະເຊີນໜ້າໃນເວລາດຽວກັນກັບການຈຳແນກຊົນຊາດ ແລະ ຂໍ້ເສຍປຸງບາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງຂອງ 3 ຊົນເຜົ່າຄື ມົ້ງ, ຂະມຸ ແລະ ປະຕາງ ໃນ ສປປ ລາວ, ເວົ້າເຖິງຄວາມປ່ຽນພັນທາງດ້ານອຳນາດທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງແມ່ຍິງບັນດາເຜົ່າ ຢູ່ໃນລະດັບຊຸມຊົນ. ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕັດສິນບັນຫາ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້ຂອງປະສົບການຊີວິດປະຈຳວັນປະຕິຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າແລະໄດ້ຖືກກົນດໂດຍສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ຄູ່ມືສະບັບນີ້. ຄູ່ມືນີ້ມີຈຸດມຸ່ງໝາຍທີ່ຈະໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີຄວາມເຂົ້າໃຈພາລະບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ/ສັງຄົມຂອງຕົນ ແລະ ພາລະບົດບາດເຫຼົ່ານີ້ ໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕັດສິນບັນຫາ. ຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມຍັງເປັນໂອກາດນຶ່ງແກ່ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໄດ້ຮຽນຮູ້ລະບຽບປົກໝາຍທີ່ປົງຂ້ອງຂອງຊາດ, ໂດຍມີຈຸດເລັ່ງສະເພາະໃນເລື່ອງວັດທະນະທຳ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ນຳໃຊ້ປົກໝາຍເຫຼົ່ານີ້. ທ້າຍສຸດ, ການຝຶກອົບຮົມຍັງຈະໄດ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດໄດ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນ ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ໂອກາດເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວຂ່າຍການຮ່ວມມື ແລະ ຮ່ຳຮຽນນຳກັນແລະກັນວ່າຈະເພີ່ມພູນພາລະບົດຂອງຕົນໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນລະດັບຄົວເຮືອນ ແລະ ລະດັບຊຸມຊົນແນວໃດ.

ຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນມາຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຫຼາຍປີ ໂດຍມີຈຸດເລັ່ງອັນແຫຼມຄົມທີ່ໃຫ້ຫຼັກສູດ ແລະ ກອງປະຊຸມດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະສົບການໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງທົ່ວໝົດທະວີບອາຊີ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກແປອອກເປັນພາສາ ເປັນປາລີ, ມາເລ, ໄທ, ລາວ ແລະ ພະມາ, ແລະ ມີແຜນຈະແປຕື່ມອີກເພື່ອນຳໃຊ້ໃນອະນາຄົດ.

ມູນນິທິ ສິນທິສັນຍາປ່ວງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງອາຊີ (AIPP) ແມ່ນເຄືອຂ່າຍຂອງບັນດາອົງ
ການຈັດຕັ້ງຂອງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງໃນອາຊີ, ໂດຍມີກອງເລຂາຕັ້ງຢູ່ຊຽງໃໝ່, ປະເທດໄທ.
ເປັນເວທີສຳລັບການແລກປ່ຽນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຊຶ່ງກັນແລະກັນ ສຳລັບບັນດາອົງການ
ຈັດຕັ້ງຂອງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ ທົ່ວທັງໝົດພາກພື້ນ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບພາກ
ພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກໃຫ້ແກ່ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງສະ
ມາຊິກຂອງຕົນ. ວຽກທີ່ພົວພັນເຖິງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໄດ້ສ້າງພາກສ່ວນທີ່ໃຫຍ່ອັນໜຶ່ງຂອງວຽກ
ງານຂອງຕົນຕະຫຼອດຊຸມປີຜ່ານມາໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແຂງແຮງຂອງສູນການສຶກສາ ແລະ
ຄົ້ນຄວ້າຂອງແມ່ຍິງ ກອກດິເຢຣາ- ຍັງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮ່າງຄູ່ມືສະບັບນີ້ນຳອີກ

UNDP ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຊຸດຝຶກອົບຮົມ ເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນພາກພື້ນແລະ
ໄດ້ຊ່ວຍພັດທະນາຄູ່ມື. ດ້ວຍເຄື່ອງມືທາງດ້ານນະໂຍບາຍຂອງຕົນປ່ວງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ, UNDP ມີສິດອຳນາດໃນການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສະໜັບສະໜູນປະ
ຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍນີ້ UNDP ໄດ້ສ້າງກົດຈະເລີນເລີ່ມໃນລະ
ດັບພາກພື້ນປ່ວງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ ແລະ ການພັດທະນາຢູ່ໃນອາຊີປາຊີຟິກໃນປີ 2004
ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈສະເພາະການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມແກ່ປະ
ຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ ແລະ ສິ່ງເສີມການສົນທະນາປ່ວງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງ ເພື່ອປັບປຸງການມີ
ສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນຊາວພື້ນເມືອງໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນທຸກໆລະດັບ. UNDP ຍັງໄດ້
ຝຶກອົບຮົມເຖິງຄວາມມັ່ງພັນຂອງຕົນຕໍ່ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ
ແຜນງານການເຊື່ອມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ອາຊີ-ປາຊີຟິກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດໃນການໃຫ້ການ
ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບັນຫາບົດບາດຍິງ-ຊາຍໄດ້ຖືກນຳມາພິຈາລະນາ
ຢູ່ໃນການສ້າງແຜນງານພັດທະນາ ແລະ ສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຊຸມນຳການປະຕິບັດສິດທິທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດແລະ ການເມືອງຂອງແມ່ຍິງຢ່າງມີຄວາມຄືບໜ້າດ້ວຍການເອົາແຜນງານຂອງຕົນເຂົ້າ
ແຊບກັບສອງແຜນງານ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມສະບັບນີ້ ແລະ
ສະໜັບສະໜູນວຽກງານຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທ່າແຮງ ໃນ
ການມີບົດບາດໃນການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນ.

ແຜນງານໃນລະດັບພາກພື້ນຂອງ UNDP ດຳເນີນວຽກຂອງຕົນດ້ວຍແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມໃນ
ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ (ລວມເຖິງການຝຶກອົບຮົມ, ຄວາມເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເວທີການແລກ
ປ່ຽນຄວາມຮູ້), ໂຄງການທີ່ປ່ວງຂ້ອງປະຊາຊົນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໂຄງການທົດລອງ ແລະ ການສ້າງພັນ
ທະມິດດ້ວຍເຄືອຂ່າຍຢູ່ໃນພາກພື້ນ.

UNDP ໄດ້ມີຄວາມຍິນດີແລະພູມໃຈໃນການປະກອບສ່ວນເລັ່ງໜ້ອຍໆ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງແມ່ຍິງຊາວພື້ນເມືອງດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຊຸດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ຄູ່ມືນີ້.

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	I
ຄວາມເປັນມາຂອງຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມ	II
ການແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການກວດສອບເບິ່ງຄວາມຄາດຫວັງ	1
ການໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ, ລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ວິທີການຂອງການຝຶກອົບຮົມ	2
ບົດທີ1 ແນວໂນ້ມໃນການຕັດສິນບັນຫາ	7
ບົດທີ2: ເລື່ອງຂອງນາງ	11
ບົດທີ3: ຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນບັນຫາ	13
ບົດທີ4: ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາ	16
ບົດທີ5: ການເຂົ້າເຖິງ ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ	20
ບົດທີ6: ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ ແມ່ຍິງ	24
ບົດທີ7: ການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນ	27
ບົດທີ8: ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດ ກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນລະດັບຊາດ	30
ບົດທີ9: ຍຸດຖະສາດເພື່ອເອົາແມ່ຍິງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ	32
ບົດທີ10: ແຜນຕິດຕາມກົດຈະກຳ	36
ບົດທີ11: ການປະເມີນຜົນ	37
ແບບຟອມປະເມີນຜົນ	38
ຮ່າງບົດສອນ ແລະວິທີການຝຶກອົບຮົມ	42
ໃບຊ້ອນທ້າຍ	49

ບົດແນະນຳ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຫົວໜ້າໂຄງການສອບເບິ່ງ ຄວາມຄາດຫວັງ

ວັດຖຸປະສົງ:

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດຮູ້ ຊື່ ຂອງບັນດາແລະບັນດາ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ອື່ນໆ ປົກກະຕິແຕ່ລະຄົນ.
ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດສະແດງອອກຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດເວົ້າເຖິງ ແລະ ທົບທວນໃນພາຍຫຼັງ ເພື່ອບົດບາດເບິ່ງວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ບັນລຸຄວາມຄາດຫວັງເຫຼົ່ານີ້ຫຼືບໍ່ ເມື່ອສິ້ນສຸດການຝຶກອົບຮົມ. ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ ແລະ 30 ນາທີ

ເປົ້າໝາຍ ທີ່ ຂັ້ນຕອນ:

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບບັດແຂງ (ສີແດງຫຼັກ) ສອງໃບ ແລະ ເຝີດ ໜຶ່ງຫຼັກ.
2. ຄຳແນະນຳ: ພາຍໃນ 5 ນາທີ, ຈົ່ງຄິດ ແລະ ຂຽນ 1–2 ຄຳ ປົກກະຕິທ່ານເອງ (ຈົ່ງຂຽນໂຕໜັງສືໃຫຍ່) ໃສ່ບັດແຂງ ສີນຶ່ງ ແລະ ຕອບ ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທ່ານຊື່ຫຍັງ ແລະ ທີ່ມາຂອງທ່ານ (ທ່ານມາຈາກໃສ)?
 - ແມ່ນໃຜ ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ທ່ານ?
 - ຊື່ທ່ານມີຄວາມໝາຍ ວ່າແນວໃດ?
3. ອີກເທື່ອໜຶ່ງພາຍໃນ 5 ນາທີ, ຈົ່ງຄິດ ແລະ ຂຽນ 1–2 ຄຳ ປົກກະຕິຄວາມຄາດຫວັງຂອງທ່ານ (ຈົ່ງຂຽນໂຕໜັງສືໃຫຍ່) ໃສ່ບັດສີຕ່າງຈາກຄຳອິດ, ໂດຍຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທ່ານຄາດຫວັງຢາກຈະຮູ້ຮຽນຫຍັງ ຈາກການຝຶກອົບຮົມນີ້?
 - ທ່ານຄາດຫວັງຫຍັງຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຳບັນດາທ່ານ?
 - ທ່ານຄາດຫວັງຢາກຈະໄດ້ຫຍັງພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ?
4. ພາຍຫຼັງໝົດທຸກຄົນຂຽນແລ້ວ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຈະແນະນຳຕົນເອງ ແລະ ສະເໜີຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນໃນປຸ້ມໃຫຍ່ປະມານ 3 ນາທີ, ຈາກນັ້ນເອົາບັດຂອງຕົນວາງໃສ່ພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ປຸ້ມໃຫ້ຢູ່ຝາ. ບັດແມ່ນສາມາດເອົາວາງເປັນ 2 ຖັນ, ຖັນທີ 1 ສຳລັບຊື່, ທີ່ມາແລະຄວາມໝາຍ ແລະ ຖັນທີ 2 ສຳລັບຄວາມຄາດຫວັງ.
5. ຈາກນັ້ນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສັງລວມຄວາມຄາດຫວັງສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ທີ່ຄືບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ ແລະ ບົ່ງບອກຄວາມສຳພັນຂອງຄວາມຄາດຫວັງເຫຼົ່ານີ້ປົກກະຕິວັດຖຸປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ບົດສະຫຼຸບສັງລວມນີ້ສາມາດເອົານຳມາສະເໜີໃນມື້ຕໍ່ໄປ.

ການໃຫ້ຄໍາແນະນຳປຸງປັບຈຸດປະສົງ, ລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ວິທີການຂອງການຝຶກອົບຮົມ

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ

ວັດຖຸປະສົງລວມຂອງການຝຶກອົບຮົມ:

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດປຶກສາຄົ້ນຄວ້າປຸງປັບຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ບົດບາດ ຂອງ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າປັນຫາຕັດສິນສິນບັນຫາ;
2. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດສຳຫຼວດ ແລະ ເຂົ້າໃຈບັນຫາທີ່ປຸງຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຢູ່ ໃນຊຸມຊົນພະເຊີນໜ້າຢູ່ ແລະ ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ແປ້ນບາດ້ວງກ່າວ;
3. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດວາງຍຸດທະສາດປຸງປັບວ່າຈະວາງຕຳແໜ່ງຂອງແມ່ຍິງ ໃນການຕັດສິນສິນບັນຫາແນວໃດ; ແລະ
4. ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເປັນແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໄດ້ມີ ໂອກາດແບ່ງປັນຄວາມຄິດ ແລະ ປະສົບການທີ່ພົວພັນເຖິງການຕັດສິນສິນບັນຫາ.

ລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ:

ລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຊອກຫາແນວໂນ້ມປັດຈຸບັນ ໃນການຕັດສິນສິນບັນຫາຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ. ໃນບົດທີ 1, ພວກເຮົາຈະສຶກສາເບິ່ງກໍລະນີລະດັບທ້ອງຖິ່ນຕາບໃດທີ່ຜູ້ຕັດສິນສິນບັນຫາຂອງ ຜູ້ນຳທີ່ເປັນແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ຍັງເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງຢູ່. ພວກເຮົາພະຍາຍາມຄົ້ນຫາແບບສະບັບທີ່ພວກເຮົາຫຼາຍໆຄົນມີກ່ຽວປັນຫາຕັດສິນສິນບັນຫາທີ່ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງເຮັດ. ຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນໂຕ້ວາທີ ແບບສະບັບເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍການຊອກຫາບົດບາດທີ່ສຳຄັນຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາເອງ ແລະ ຈາກນັ້ນເຊື່ອມຕໍ່ສິ່ງນີ້ໃສ່ເວທີທີ່ໜ້າຂວາງໄວ້ເປັນເປົ້າ.

ພວກເຮົາດຳເນີນໃນບົດທີ 2: ດ້ວຍການເລົ່າເລື່ອງຂອງ ແມ່ຍິງທີ່ເຫັນວ່າເປັນຕົວແບບທີ່ດີໃນຊຸມຊົນ ວາລະເປັນກຸ່ມຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ “ເລື່ອງຂອງນາງ”.

ໃນບົດທີ 3, ພວກເຮົາຈະຈັ້ມສິ່ງທ້າທາຍດ້ວຍການຊອກຫາຄວາມອາດສາມາດຂອງແມ່ຍິງ ໃນການຕັດສິນສິນບັນຫາ. ພວກເຮົາບໍ່ພໍສົດວ່າ **ແມ່ຍິງມີຄວາມສາມາດ** ໃນການຕັດສິນສິນບັນຫາ. ແຕ່ວ່າ,

ພວກເຮົາຊອບກັບບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງແມ່ຍິງ, ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນໃນການຕັດສິນບັນຫາ ຢ່າງມີຄວາມຮອບຄອບຢູ່ໃນຊຸມຊົນຊາວຊົນເຜົ່າ. ບົດນີ້ແມ່ນປົກຄຸມສຳນຶກ ແລະ ການຍືນຍັນຄວາມອາດສາມາດຂອງພວກເຮົາເອງໃຫ້ແກ້ພວກເຮົາ ໃນການຕັດສິນບັນຫາຢ່າງມີຄວາມ ຮອບຄອບ. ໂດຍຜ່ານບົດນີ້, ພວກເຮົາຍັງຈະຊອບກັບຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງ ການເພື່ອຕັດສິນບັນຫາຢ່າງມີຄວາມຮອບຄອບເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນບົດທີ 4, ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາປົກຄຸມກັບ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາ

ໃນບົດທີ 5, ການເຂົ້າເຖິງການສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ

ໃນບົດທີ 6, ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ໃນບົດທີ 7, ການແບ່ງປັນໃນຄົວເຮືອນ

ໃນແຕ່ລະບົດນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະເບິ່ງວ່າເປັນຫຍັງບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ, ຂໍ້ຈຳກັດຈຳນວນ ໜຶ່ງຕໍ່ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເວົ້າເຖິງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ປະເພດການຕັດສິນໃຈທີ່ອາດໄດ້ເຮັດ ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງມີຄວາມຮອບຄອບ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມເອົາພວກເຮົາເອງເປັນ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ເບິ່ງວ່າ ພວກເຮົາຈະສາມາດບັນລຸຫຍັງໄດ້ແດ່ໃນຕົວຈິງ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍັງຈະໄດ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນປຶ້ມປຶ້ມວຽກງານຂອງຕົນ, ຊຸມຊົນຂອງຕົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຂອງຕົນແລະການຕັດສິນບັນຫາສະເພາະທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ ຊຶ່ງພວກເພິ່ນມີຄວາມ ພາບເຫັນໃຈ. ສິ່ງນີ້ຈະໄດ້ເຮັດດ້ວຍ ພາບການ ແບ່ງປັນທີ່ບໍ່ເປັນທາງການໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້.

ພວກເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້ສົນທະນາກັບ ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນປົກຄຸມວ່າເພິ່ນເຮັດການ ຕັດສິນບັນຫາແນວໃດຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງ ພວກເພິ່ນປົກຄຸມບັນຫາປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຢູ່ໃນບົດຮຽນແຕ່ ລະຫວ່າງຂໍ້.

ໃນບົດທີ 8, ພວກເຮົາຈະເບິ່ງເອກະສານ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດທີ່ສະໜັບສະໜູນແມ່ຍິງຊົນ ເຜົ່າ ໃນການຕັດສິນບັນຫາ. ພວກເຮົາຈະເບິ່ງບົດບາດທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ ແມ່ຍິງ ອາດສາ ມາດຫຼິ້ນບົດບາດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນທັງໃນເວທີລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ ພ້ອມທັງ ແບ່ງປັນປະສົບການຈຳນວນໜຶ່ງ ຫຼື ເລື່ອງຂອງແມ່ຍິງຊາວຊົນເຜົ່າຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຊົນເຜົ່າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ, ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າສາມາດສຳນຶກໄດ້ວ່າພວກເພິ່ນມີບົດບາດທີ່ ຈະເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ ແລະ ພວກເຮົາສາມາດເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໄດ້ເຊັ່ນດຽວ ກັນແມ່ຍິງທັງໝົດໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາມາດ.

ໃນບົດທີ 9, ພວກເຮົາຈະເບິ່ງຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາເອງແລະຖອດຖອນເອົາຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາຂອງ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ເພື່ອວ່າຈະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕັດສິນໄດ້ດີຂຶ້ນ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ວາງໃສ່ຫຼາຍໆບັນຫາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາ. ພວກເຮົາບາງຄົນອາດຈະຢູ່ໃນຖານະທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ສູງອາຍຸຫຼືຄະນະບ້ານ, ແຕ່ວ່າຜູ້ອື່ນໆອາດຈະຍັງຄົງໄດ້ຕໍ່ສູ້ເອົາຕຳແໜ່ງນີ້. ພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງໃດກໍຕາມ, ມັນມີໂອກາດສຳລັບການປັບປຸງເລື້ອຍໆ. ບົດນີ້ຈະພະຍາຍາມວາງຍຸດທະສາດ ແລະ ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວ່າຈະໄປເຖິງກົນໄກຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງແນວໃດ ເພື່ອປັບປຸງຕຳແໜ່ງຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນການຕັດສິນບັນຫາ. ພວກເຮົາຈະເບິ່ງວ່າຈະຂະຫຍາຍຂອບເຂດວຽກຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຳຮຽນໃຫ້ກວ້າງຂວາງອອກແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເອົານຳໃຊ້ໄດ້ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຜູ້ອື່ນໆ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ພວກເຮົາຈະເບິ່ງແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ, ສຶກສາເບິ່ງຂໍ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຂັດ ຄ້ານໃນການເອົາບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃນພາກລັດ ແລະ ສຶກສາເບິ່ງອຸປະສັກປະເພດໃດທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ພະເຊີນໜ້າ.

ໃນບົດທີ 10, ປົ່ງກັບການຕິດຕາມຈະເບິ່ງວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການເຮັດຫຍັງ ເພື່ອບັນລຸຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍອີງໃສ່ອຸປະສັກທີ່ພວກເຮົາກຳນົດໄດ້. ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການທຶນ, ພວກເຮົາຈະເອົາມາແຕ່ໃສ່? ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການ ການຝຶກອົບຮົມຕື່ມອີກ, ການຝຶກອົບຮົມປະເພດໃດ ແລະ ເຮັດແນວໃດ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະໄດ້ຄູ່ຝຶກ? ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຢາກດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຈັດແນວໃດ? ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບທ່ານ. ພວກທ່ານຫຼາຍຄົນໄດ້ເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍຂອງແມ່ຍິງຊາວພື້ນເມືອງ. ເຄືອຂ່າຍແມ່ນຫຍັງ ແລະ ພວກເຮົາຈະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເຄືອຂ່າຍແນວໃດ ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃນວຽກງານຂອງພວກເຮົາ? ພວກເຮົາຈະເບິ່ງບາງແນວຄວາມຄິດປົ່ງກັບເຄືອຂ່າຍເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຫ້າຍສຸດສຳລັບບົດທີ 11, ພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນປະເມີນຜົນການຝຶກອົບຮົມ. ພວກເຮົາໄດ້ປະຖມ 2 ຄຳຖາມປົ່ງກັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຳຮຽນ ແລະ ທ່ານຈະເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຳຮຽນ ຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມໄປນຳໃຊ້ແນວໃດ. ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຮູບແບບການປະເມີນຜົນແບບງ່າຍ ດາຍຊຶ່ງທ່ານສາມາດຂຽນຄຳເຫັນຂອງທ່ານສຳລັບແຕ່ລະບົດຮຽນຂອງການຝຶກອົບຮົມ.

ວິທີການ:

ວິທີການຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເນັ້ນໃສ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາໃນທຸກບາດກ້າວຂອງລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ໂດຍຈະມີບັດໃຈນຳເຂົ້າປຸງກັບແນວຄວາມຄິດແຕ່ວ່າແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຖອດຖອນເອົາມາຈາກຫຼາຍບົດຝຶກທີ່ຈະໄດ້ເອົານຳໃຊ້ຕະຫຼອດການຝຶກອົບຮົມນີ້. ບົດຝຶກທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ວາດພາບເຫັນບັນຫາແລະໄລະນີທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ທາງອອກສຳລັບພວກເພິ່ນເອງ. ການຕັດສິນເພື່ອຈັດການກັບແຕ່ລະບັນຫາອາດແຕກຕ່າງກັນ ຈາກຊຸມຊົນໜຶ່ງໄປຫາຊຸມຊົນໜຶ່ງແຕ່ວ່າຕາມປັດໄຈຕົວແລ້ວຫຼັກການແມ່ນອັນດຽວກັນ. ການຝຶກອົບຮົມຈະເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ຊ່ວຍຖອດຖອນເອົາຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຕັດສິນບັນຫາ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຈະຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະແດງເປັນຜູ້ລາຍງານສຳລັບມື້ນັ້ນໆຜູ້ຮັກສາເວລາ, ຈະນຳພາພັກຜ່ອນສະໝອງ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຝຶກອົບຮົມ.

ຈຸດປະສົງສະເພາະ ແລະ ວິທີການສະເພາະແຕ່ລະບົດຮຽນແມ່ນໄດ້ສັງລວມຢູ່ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ບົດຮຽນ	ຈຸດປະສົງ	ວິທີການ
1	ແບບສະບັບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈປຸງກັບແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາ	ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ ບັດໃຈນຳເຂົ້າ & ປຶ້ມສຳຄັນຄວ້າ
2	ການແບ່ງປັນເລື່ອງຂອງ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ຢູ່ໃນສັງຄົມ	ຂຽນ ແລະ ການເລົ່າເລື່ອງ ບັດໃຈນຳເຂົ້າ ແລະ ປຶ້ມສຳຄັນຄວ້າ
3	ເພື່ອຍອມຮັບບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນບັນຫາ ຢ່າງມີຄວາມຮອບຄອບຢູ່ໃນຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ	ການອະພິປາຍ (ໂຕ້ວາທີ) ບັດໃຈນຳເຂົ້າ & ກອງປະຊຸມປຶ້ມສຳຄັນຄວ້າ
4	ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການພັດທະນາທີ່ໄດ້ພົບພໍ້ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ເພີ່ນຢາກມີ ຊຶ່ງເປັນອິທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນຊຸມຊົນ	ແບ່ງກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີ ແລະ ສົນທະນາແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ

5	ເພື່ອຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງການປະຕິບັດ ແລະ ກົດລະບຽບທາງປະເພນີ ຂອງການຈັດ ການມູນມໍລະດົກ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງ ຊຸມຊົນຕໍ່ກັບແມ່ຍິງໃນການສືບສຽນ	ບົດບາດສົມທຸດ, ນຳສະເໜີ ແລະ ສົນທະນາ
6	ເພື່ອຊອກຮູ້ ແລະ ແລກປ່ຽນບັນຫາຄວາມ ຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມເພື່ອເຂົ້າ ໃຈເຖິງຫາຕົ້ນປາຍສາເຫດ ການບັນເທົາ, ແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງນັ້ນ	ສົນທະນາ, ນຳສະເໜີ
7	ເພື່ອສາຍພົວພັນໃນຄອບຄົວການປະຕິບັດ ວຽກປະຈຳວັນ ພ້ອມທັງແນວທາງໃນການ ຊ່ວຍເຫຼືອຍິງ-ຊາຍ ໃນຄອບຄົວດຽວກັນ	ເຮັດວຽກຝຶກສົນທະນາ ແລະ ຫຼິ້ນບົດບາດສົມທຸດ
8	ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຂອງປະເທດ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນ ຊົນເຜົ່າ ເພື່ອສຳຫຼວດໂອກາດທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ສຳລັບການສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບຊາດ	ປັດໃຈນຳເຂົ້າ&ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ການເປັນບັດ, ປຶກສາຫາລື
9	ເພື່ອວາງຍຸດທະສາດ ແລະ ຍຸດທະວິທີກິນ ໄກເພື່ອປັບປຸງຕຳແໜ່ງຂອງແມ່ຍິງຊາວພື້ນ ເມືອງໃນການຕັດສິນບັນຫາ	ບົດຝຶກຫັດຕົວຈິງ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຖອດຖອນຄວາມຄິດເຫັນ ແບ່ງປັນຄວາມຄິດເຫັນ ການທົບທວນຄືນ
10	ເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າແລະ ກຳນົດກິດຈະກຳ ຕິດຕາມເບິ່ງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຳຮຽນໃນການຝຶກອົບຮົມ	ສົນທະນາກຸ່ມໃຫຍ່ ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ
11	ເພື່ອ ປະເມີນຜົນການຝຶກອົບຮົມ	ແບບຟອມ ການຝຶກອົບຮົມ ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຊຽນ ໜັງສືບໍ່ໄດ້

ບົດທີ1

ແນວໂນ້ມໃນການຕັດສິນບັນຫາ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງກໍລະນີລະດັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ແລະປະເພດ ການຕັດສິນບັນຫາທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດ.
2. ເພື່ອທົບທວນເບິ່ງແບບສະບັບທີ່ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນອາດມີກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາ ໂດຍຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ.
3. ເພື່ອທວນເບິ່ງເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ຢາກສົນໃຈມີຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ
4. ເພື່ອຄັດຄ້ານ ແບບສະບັບ ຈຳນວນໜຶ່ງດ້ວຍການຫຼຽວເບິ່ງບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາເອງ.

ແນວໂນ້ມໃນການຕັດສິນບັນຫາ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງກໍລະນີລະດັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາແລະປະເພດການຕັດສິນບັນຫາທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດ.
2. ເພື່ອທົບທວນເບິ່ງແບບສະບັບທີ່ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນອາດມີກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາ ໂດຍຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ.
3. ເພື່ອທວນເບິ່ງເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ຢາກສົນໃຈມີຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ
4. ເພື່ອຄັດຄ້ານ ແບບສະບັບ ຈຳນວນໜຶ່ງດ້ວຍການຫຼົງເບິ່ງບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາເອງ.

ເວລາ: 2 ຊົ່ວໂມງ

ບົດຝຶກຫັດ I - ແຕ້ມພາບ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງບ້ານ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ: (10 ນາທີ)

ບົດຝຶກຫັດ ເພື່ອເປີດຮັບເອົາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ.

1. ກະຖຽມ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງບ້ານ (ຄະນະບ້ານ ແລະ 12 ຂະແໜງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີ) ລະບຸບຸກຄົນທີ່ມີຕຳແໜ່ງທົ່ວໜ້າ ແລະ ຮອງ ທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.
2. ຖາມ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ: ແມ່ນການຕັດສິນບັນຫາ ປະເພດໃດ ທີ່ຜູ້ນຳເຫຼົ່ານີ້ເຮັດ?
3. ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ປະມານ 10 ນາທີ
4. ບັນທຶກຄຳຕອບໃສ່ກະດານ

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (10 ນາທີ)

ແນວໂນ້ມ ໃນການຕັດສິນບັນຫາ

ແຕ່ລະວັນ, ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ. ຢູ່ທຸ່ລະພາບ, ພວກເຮົາເຫັນນັກການເມືອງທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍຄວບຄຸມເວທີ. ສະນັ້ນພວກເຮົາຕັດສິນບັນຫາປະເພດໃດ? ແນ່ນອນ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະແມ່ນກ່ຽວກັບການເມືອງ, ນະໂຍບາຍ, ການພັດທະນາ ແລະ ທຸລະກິດ. ການ

ຕັດສິນບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ມີແນວໂນ້ມຈະນຳພາໄປໃສ? ສ່ວນໃຫຍ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາເພື່ອເຮັດສິ່ງຄາມ, ໂຄງລ່າງ ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງບຸກຄົນສຳລັບປະເທດ ຫຼື ສ່ວນບຸກຄົນແຕ່ວ່າຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະແມ່ນສິ່ງໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບການບັນເທົາຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມກາກກຳລຳບາກຂອງປະຊາຊົນ. ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນທີ່ແທ້ຈິງ ສຳລັບຄວາມຢູ່ດີກິນດີ ແລະ ການຍົກຖານະທາງດ້ານສັງຄົມຂອງຜູ້ທຸກ ຫຼື ສິດທິຕໍ່ທີ່ດິນ ຂອງປະຊາຊົນຊົນເຜົ່າ. ແມ້ກະທັ້ງຜູ້ນຳທີ່ເປັນແມ່ຍິງທີ່ມີຊື່ສຽງໃນລະດັບໂລກ ກໍຍັງຄິດແບບດຽວກັນກັບຜູ້ນຳທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ. ແນວໂນ້ມໃນການຕັດສິນບັນຫາຈຶ່ງອ່ຽງໄປຫາຜູ້ຊາຍຫຼາຍ, ໝາຍຄວາມວ່າ, ມັນເດີມຕາມແນວໂນ້ມຂອງຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຊາຍແລະສະນັ້ນຈຶ່ງໂນ້ມໄປຫາການເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຫ່າງເຫີນ

ບົດຝຶກຫັດ II – ແບ່ງກຸ່ມສົນທະນາກ່ຽວກັບແບບສະບັບການຕັດສິນບັນຫາ (1 ຊົ່ວໂມງ)

ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນ 4 ກຸ່ມ ກອງປະຊຸມເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ (30 ນາທີ):

- > ແມ່ນການຕັດສິນ ປະເພດໃດ ທີ່ແມ່ຍິງ/ຜູ້ຊາຍ ເຮັດຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ?
 - > ແມ່ນການຕັດສິນ ປະເພດໃດ ທີ່ແມ່ຍິງ/ຜູ້ຊາຍສາມາດເຮັດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ?
5. ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນຄຳຕອບໃສ່ເຈ້ຍສີແຕກຕ່າງຂອງຄຳຕອບ. ແຕ່ມຕາຕະລາງໂດຍມີໜຶ່ງຖັນສຳລັບການຕັດສິນຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໜຶ່ງຖັນສຳລັບການຕັດສິນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ. ແຕ່ລະຖັນມີ 2 ຖັນຍ່ອຍ ໜຶ່ງຖັນສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ໜຶ່ງຖັນສຳລັບຜູ້ຊາຍ.
6. ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານ ກັບຄືນ, ເວລາກຸ່ມລະ 5 ນາທີ ສຳລັບການລາຍງານ. (20 ນາທີ)
7. ບອກເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງ ບົດບາດ ເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ຫຼືວ່າໄດ້ບົດບາດເຫຼົ່ານີ້ມາແນວໃດ. ສຳນຶກດ້ວຍການຂຽນຄຳຕອບໃສ່ບັດ ແລະ ຕິດມັນໃສ່ກະດານ. (10 ນາທີ)

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (15 ນາທີ)

ການຮຽນແບບບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ

ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາສັງເກດເບິ່ງ ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາເອງ, ໃນຕົວຈິງມັນແມ່ນພິພົບນ້ອຍໆຂອງສະພາບຂອງໂລກ. ການຕັດສິນບັນຫາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຮັດໂດຍຜູ້ຊາຍ ແລະ ບັນຫາແມ່ນກ່ຽວກັບບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແມ້ກະທັ້ງເມື່ອເວລາບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ພົວພັນເຖິງແມ່ຍິງກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ຜູ້ຊາຍກໍຄະນະບ້ານ, ສະຖາບັນ ຖ້າຫາກວ່າມີແມ່ຍິງ, ສ່ວນຫຼາຍພວກເພິ່ນກໍພຽງເປັນທຸ່ນສຳລັບບາງບົດບາດເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ຊາຍເຮັດການຕັດສິນຫຼາຍກວ່າກ່ຽວກັບບັນຫາຊຸມຊົນເປັນຕົ້ນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທີ່ດິນ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຊຸມຊົນ ໃນຂະນະທີ່ແມ່ຍິງຢູ່ຄຽງຂ້າງ ຫຼື ຫຼິ້ນບົດບາດສະໜັບສະໜູນ. ແມ່ຍິງຈະເອົາວຽກແຕ່ງອາຫານ ແລະ ດູແລເດັກນ້ອຍ ສ່ວນຜູ້ຊາຍນັ້ນປຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນໄລຍະກອງປະຊຸມ.

ລັກສະນະດຽວກັນສຳລັບຄົວເຮືອນ. ຜູ້ຊາຍສ່ວນໃຫຍ່ຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບຈຳນວນລູກ ຫຼືວ່າຈະເລືອກເອົາການຄຸມກຳເນີດ. ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ຊາຍຍັງຕັດສິນວ່າພວກເພິ່ນຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກ, ໃນຂະນະທີ່ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ຍິງຈະລາອອກຈາກວຽກຂອງພວກເພິ່ນ, ເມື່ອພວກເພິ່ນມີລູກ. ຜູ້ຊາຍຍັງຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບ ພຶດຜົນທີ່ເປັນສິນຄ້າທີ່ຈະຕ້ອງປູກ ແລະ ການຈັດການທຸລະກິດອື່ນໆ. ຢູ່ໃນຫຼາຍສັງຄົມຊາວພື້ນເມືອງຊີນນະບົດ, ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະບໍ່ໄດ້ມີການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າແຕ່ວ່າມັນໄດ້ກາຍເປັນລະບຽບຂອງສັງຄົມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕົວຢ່າງບັນຫາຢູ່ໃນຄົວເຮືອນອາດຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງເປັນຕົ້ນການຕັດສິນກ່ຽວກັບການສຶກສາຂອງລູກ, ອາຫານການກິນແຕ່ລະວັນສຳລັບຄອບຄົວ, ສຸຂະພາບ ແລະ ການຕັດສິນກ່ຽວກັບປະເພດຂອງພຶດຜົນເພື່ອປະດອງຊີວິດ.

ບົດຝຶກຫັດ III ວາລະສິ່ງຂ່າວ: ແມ່ຍິງ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ (15 ນາທີ.)

ເພື່ອທົບທວນເບິ່ງວ່າເປັນຫຍັງ ແມ່ຍິງ ຈຶ່ງບໍ່ມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ ຫຼື ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົາຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນສັງຄົມ

1. ວາລະສິ່ງຂ່າວ: 2–3 ຄົນ ທີ່ນັ່ງຖັດກັນປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຢ່າງວ່ອງໄວກ່ຽວກັບວ່າເປັນຫຍັງ? ແມ່ຍິງຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເອົາຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ.
2. ຖາມເອົາຄຳຕອບຢູ່ໃນກອງປະຊຸມລວມ ແລະ ຫຼັບຕາມອາຍຸເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພວກເພິ່ນ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ຖາມ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ບັດແຂງ ແລະ ເອົາບັດແຂງນີ້ຕິດໃສ່ຝາ/ກະດານ.
3. ໃຫ້ຄຳຕອບເພີ່ມເຕີມ, ກວດກາເບິ່ງຄະແນນຂອງທ່ານຢູ່ບັດແຂງ, ຖ້າຫາກວ່າມີບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກວມເອົາຢູ່ໃນວາລະສິ່ງຂ່າວ. ຈັດກຸ່ມຄຳຕອບ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນວັດທະນະທຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການແບບຫາບທາງດ້ານກາຍະພາບ, ແລະອື່ນໆ.

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການໄຈ້ແຍກ: (10 ນາທີ)

ມັນອາດຈະມີຫຼາຍເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ສົນໃຈຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນສັງຄົມຫຼາຍ ຄົນຄິດວ່າອາດຈະແມ່ນ ຍ້ອນມີການການຈຳແນກທີ່ໄດ້ກາຍມາເປັນລະບຽບຢູ່ໃນສັງຄົມ. ການຈຳແນກເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຂາດປະສົບການ ແລະ ຂາດຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຫຼາຍບັນຫາຕະຫຼອດການ. ເຫດຜົນໜຶ່ງອີກອາດຈະແມ່ນການແບກຫາບຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນເຊັ່ນດຽວກັນ, ຊຶ່ງເປັນການກົດກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີ ເວລາເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ແມ່ຍິງຫຼາຍຄົນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການຕັດສິນບັນຫາເຊັ່ນດຽວກັນ ເພາະວ່າທາງອອກທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ຫຼື ທີ່ສາມາດຍອມຮັບເອົາໄດ້ສຳລັບຫຼາຍໆບັນຫາຢູ່ໃນຫຼາຍຊຸມຊົນ ປັດຈຸບັນນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ແມ່ຍິງຢາກຈະເດີນຕາມ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນການພະເຊີນໜ້າຫຼືສົງຄາມກັບສັນຕິພາບແລະຄວາມປອງດອງກັນ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແນວໂນ້ມ ແລະ ແບບສະບັບ ໃນການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນນີ້, ການຕັດສິນບັນຫາໂດຍຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ, ມີເຫດຜົນວ່າຕາມປົກກະຕິແລ້ວເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ.

ບົດທີ2

“ເລື່ອງຂອງນາງ”

ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຢູ່ໃນສັງຄົມ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງການປະກອບສ່ວນຂອງພວກເພິ່ນຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ.
2. ເພື່ອຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າອື່ນໆໄດ້ເຮັດເພື່ອຊ່ວຍຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງພວກເພິ່ນ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

“ເລື່ອງຂອງນາງ”

ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຢູ່ໃນສັງຄົມ

ບົດຝຶກຫັດ I- ເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ: ເລື່ອງຂອງນາງ (1 ຊົ່ວໂມງ)

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເຮັດວຽກຜູ້ດຽວ, ເປັນຄູ່ ຫຼື ເປັນກຸ່ມ, ເພື່ອສ້າງເລື່ອງ ກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ຢູ່ໃນສັງຄົມ. ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຂຽນແຕ່ສາມາດເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອີກ ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ຂຽນ. ທາງເລືອກໜຶ່ງອີກແມ່ນນຳໃຊ້ຮູບເພື່ອ ເລົ່າເລື່ອງຂອງນາງ.
2. ພາຍຫຼັງທີ່ແມ່ຍິງໄດ້ສ້າງເລື່ອງຂອງນາງສຳເລັດແລ້ວ, ພວກເພິ່ນຈະສະເໜີ ຕໍ່ກຸ່ມລວມ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີເວລາພຽງພໍ, ການສະເໜີແມ່ນສາມາດສືບຕໍ່ໃນຕອນຕໍ່ໄປໃນໄລຍະວາລະແບ່ງກຸ່ມສົນທະນາ.

ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (30 ນາທີ)

ເອກະສານເພີ່ມເຕີມເພື່ອຜູ້ອຳນວຍສາມາດເປັນບ່ອນອີງໃນການໄຈ້ແຍກ

ຈາກ “ເລື່ອງຂອງນາງ” ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ພວກເຮົາສາມາດກຳນົດໄດ້ ບົດບາດ ທີ່ສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ແມ່ຍິງຫຼິ້ນ ຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນເປັນຕົ້ນ ບົດບາດ ຕໍ່ໄປນີ້:

ບາງບົດບາດຂອງ ແມ່ຍິງ ພາຍໃນຄອບຄົວ

1. ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄອບຄົວ ໃນການເຕົ້າໂຮມ, ການກະກຽມ ແລະ ການແຕ່ງອາຫານ; ເກັບຟື້ນ, ດູແລສຸຂະພາບກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງຄອບຄົວ
2. ການຕຳຜ້າແພ ແລະ ການຫຍິບປັກຖັກແສ່ວ/ວຽກຊ່າງຝີມື
3. ການໄດ້ມາຊຶ່ງຄວາມຊຳນິຊຳນານ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄຳສັ່ງສອນ ແລະ ຜ່ານຮີດຄອງປະເພນີໄປສູ່ລຸ້ນຕໍ່ໄປດ້ວຍວິທີປະຕິບັດ ແລະ ປາກເປົ່າ.
4. ການປົວລະບົດຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອງດອງ
5. ການກະກຽມພິທີ ແລະ ພິທີໃນສາດສະໜາ

ບາງບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນຊຸມຊົນ

1. ການກະກຽມພິທີ ແລະ ງານບຸນຂອງຊຸມຊົນ
2. ປະກອບສ່ວນໃນໄລຍະທີ່ມີເຫດການຂອງຊຸມຊົນເປັນຕົ້ນພິທີກິນດອງ, ພິທີສົ່ງສະການ ແລະ ງານວັນເກີດ.
3. ສະໜັບສະໜູນແມ່ຍິງອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ, ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ໄປຜ່ານພິທີໄວ້ທຸກ
4. ໃນບາງຊຸມຊົນ, ຄາດວ່າແມ່ຍິງຍັງຈະປະກອບສ່ວນແຮງງານໃຫ້ແກ່ນາຍແພດ ແລະ ຊ່າງຕີເຫຼັກ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການນັບຖື ການບໍລິການຂອງພວກເພິ່ນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.

ບາງຕົວຢ່າງ ທີ່ຢາກເລົ່າເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການ

ມີແມ່ຍິງ ຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ກາຍມາເປັນນະວະນິຍາຍ ຫຼື ວິລະຊົນຢູ່ໃນໜັງສືເລື່ອງເປັນຕົ້ນ ມູລານ, ໂຈແອນ ອອຟ ອາກ ແລະ ໂປກາ ຮົງຕາສ. ມັນຍັງມີເລື່ອງຫຼາຍໆ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເລົ່າເຊັ່ນດຽວກັນກັບເລື່ອງຂອງແມ່ຍິງຊາວພື້ນເມືອງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ມີການຕັດສິນລວມໝູ່ ຫຼື ສະເພາະບຸກຄົນເພື່ອຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຊຸມຊົນທັງໝົດ. “ເລື່ອງຂອງນາງ” ຕໍ່ໄປນີ້ຂອງແມ່ຍິງຊາວຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນ ການແລກປ່ຽນປະສົບການໃຫ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ:

ແມ່ຍິງຜູ້ປະກອບສ່ວນວຽກຊຸມຊົນຢ່າງແຂ່ງຂັນ

ນາງກ້ອນ ອາຍຸ 35 ປີ, ຢູ່ບ້ານ ໂນນສະອາດ, ເມືອງ ທ່າປາງທອງ, ແຂວງ ສະຫວັດນະເຂດ. ຊົນເຜົ່າ ກະຕາງ ຄອບຄົວຂອງນາງກ້ອນແມ່ນໄດ້ມີການຕົກລົງກັນພາຍໃນຄອບຄົວ ເພື່ອປະກອບສ່ວນວຽກງານຊຸມຊົນຂອງບ້ານ ພ້ອມນັ້ນຜົວຂອງລາວກໍ່ຖືວ່ານີ້ເປັນໂອກາດໃນການຍົກສູງບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃຫ້ເທົ່າທຽມກັນ, ຜູ້ເປັນເມຍເອງກໍ່ໄດ້ມີຄວາມຕັດສິນໃຈສູງ ແລະ ເອກະພາບໃນການເຮັດວຽກຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນ ຊຶ່ງລາວໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຄະນະພັດທະນາບ້ານ, ສ່ວນວຽກໃນຄອບຄົວແມ່ນຜົວ ແລະ ເມຍໄດ້ແບ່ງປັນກັນແບ່ງເບົາພາລະທຸກດ້ານເຊັ່ນວຽກເຮືອນ, ລູກໆກໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແບ່ງເບົາ ໂດຍສະເພາະລາວບໍ່ໄດ້ແຍກວ່າລູກຍິງ, ລູກຊາຍເຮັດວຽກຕ່າງກັນ ທຸກຄົນແມ່ນເຮັດປ່ຽນແທນກັນໄດ້ທຸກວຽກ ແລະ ສ້າງເສດຖະກິດຄອບຄົວໃຫ້ກ້າວໜ້າ ເພື່ອກຽດສັກສີຂອງຄອບຄົວ, ລາວໄດ້ເປັນແມ່ຍິງແບບຢ່າງໃຫ້ກັບຊຸມຊົນໃນເລື່ອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ. ປັດຈຸບັນລາວ ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄູ່ຝຶກຂັ້ນບ້ານກ່ຽວກັບ ແມ່ຍິງກັບການຕັດສິນບັນຫາໃນວຽກງານການພັດທະນາ, ຊຶ່ງເປັນທັງຜູ້ແປພາສາແກ່ແມ່ຍິງ ຊົນເຜົ່າໃນຊຸມຊົນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກຸ່ມພັດທະນາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ (G DG)

ບົດທີ3

ຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນບັນຫາ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫຼັກການໃນການຕັດສິນບັນຫາຢ່າງມີຄວາມຮອບຄອບ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນບັນຫາ

ບົດຝຶກຫັດ 1: ການອະພິປາຍກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາ (30 ນາທີ)

ຖ້ອຍຄຳ:

“ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາໃຫ້ໄດ້ດີ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງເປັນທາງການ”

“ການຕັດສິນບັນຫາຕ້ອງໄດ້ເຮັດຢ່າງຊ້າໆ, ໂດຍໃຫ້ມີຫຼາຍຄົນເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້.”

“ຜູ້ຊາຍມີຄວາມສະຫງວນສະຫຼາດຫຼາຍກວ່າ, ສະນັ້ນພວກເພິ່ນຈຶ່ງສາມາດຕັດສິນບັນຫາໄດ້ດີກວ່າ.”

1. ຈົ່ງເລືອກເອົາຖ້ອຍຄຳທີ່ຈະເອົາມາອະພິປາຍ ຂຽນໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ຕິດໃສ່ຝາ/ກະດານ.
2. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ໂດຍປ່ອຍໃຫ້ພວກເພິ່ນເລືອກເອົາວ່າຈະໄປຢູ່ນຳກຸ່ມໃດ. ກຸ່ມ 1: ເຫັນດີ ແລະ ກຸ່ມ 2: ບໍ່ເຫັນດີ
3. ແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງພວກເພິ່ນຈຶ່ງເຫັນດີ ຫຼື ບໍ່ເຫັນດີ, ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອະພິປາຍເຫດຜົນ.

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (20 ນາທີ)

ຂະບວນການ ການຕັດສິນບັນຫາຕາມປະເພນີ

ຢູ່ໃນສັງຄົມຕາມປະເພນີ, ການຕັດສິນບັນຫາແມ່ນຂະບວນການທີ່ເປີດກວ້າງ. ຜູ້ສູງອາຍຸມີແນວໂນ້ມໃນການຫຼິ້ນບົດບາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເພາະວ່າ ເພິ່ນມີປະສົບການແລະຄວາມຮູ້. ສະນັ້ນການຕັດສິນບັນຫາຈຶ່ງຖືກມັກປ່ອຍໃຫ້ເປັນພາລະຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສູງອາຍຸເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີ ຄວາມຮູ້, ມີຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ຍ້ອນອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບພັນເຂົ້າຕ່າງໆ ທີ່ຈະຕ້ອງເອົາປູກແມ່ນປ່ອຍໃຫ້ແມ່ຍິງເປັນຜູ້ຕັດສິນເພາະວ່າເພິ່ນຮູ້ສິ່ງທີ່ຄອບຄົວມັກກິນແລະມີຫຼາຍຊະນິດເກັບຮັກສາໄວ້ໄດ້ດີ. ເມື່ອເວລາຊົນເຜົ່າຕັດສິນໃຈເລື່ອງໄປສົງຄາມ, ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸສູງຈະຕົກຕອງບັນຫານີ້ຫຼາຍວັນ ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ຮູ້ພູມປະເທດ, ພວກເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດ.

ພ້ອມມີປັນຫາຕັດສິນບັນຫາຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກຸ່ມມາ. ຄວາມປາກຫານມີຄວາມຈຳເປັນເຊັ່ນ
ດຽວນີ້ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການດຳເນີນການຕັດສິນບັນຫາບັນລຸຄວາມສຳເລັດ. ແມ່ຍິງຕັດສິນບັນ
ຫາປະຈຳວັນຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເພິ່ນເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ.

ຄວາມຮູ້, ຄວາມສະຫງ່າດ້ວຍແຮງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສາ
ມາດຕັດສິນບັນຫາ. ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າແມ່ຍິງມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນຢູ່
ໃນການເຮັດວຽກຊ່າງຝີມີຂອງພວກເພິ່ນ, ການຮັກສາ, ການຫຍິບປັດຖືກແສວ, ການບົວລະບັດ
ຮັກສາເພັງພື້ນເມືອງ, ຄະຕິຊາວບ້ານ, ຄຸນຄ່າທາງດ້ານສິນລະທຳ, ການຮັກສາຄອບຄົວໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມ
ໄປ, ການຫາທາງອອກໃຫ້ແກ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບ
ພະຍາກອນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຢ່າງມີຄວາມຍືນຍົງ. ແມ່ຍິງຍັງມີຄວາມຊື່ນເຄີຍໃນ
ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃຫ້ກັນແລະກັນ ດ້ວຍການລົມໄປ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນ
ຄວ້າເມື່ອພວກເພິ່ນປະຕິບັດວຽກງານສະເພາະ. ການເປີດເວົ້າເພື່ອການສະແດງອອກແນວ
ຄວາມຄິດຫຼືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເພິ່ນນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສົ່ງເສີມຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມໂປ່ງ
ໃສ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນບັນດາປະຊາຊົນ.

ການຕັດສິນບັນຫາທີ່ຮອບຄອບ ແລະ ບໍ່ຮອບຄອບ ປົກກະຕິບັນຫາຍິງ-ຊາຍ

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຢູ່ລອດຂອງຄອບຄົວຂຶ້ນໄປກັບການຕັດສິນບັນຫາຂອງແມ່ຍິງ, ໃນສັງຄົມມັນເປັນ
ຍຸກສາມາດເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃນການທີ່ຈະໃຫ້ແມ່ຍິງຕັດສິນບັນຫາປົກກະຕິບັນຫາຂອງຊຸມຊົນ.
ໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ມັນບໍ່ມີໂອ້ນຮູ້ທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ຈະໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕັດສິນບັນ
ຫາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ຈະໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕັດສິນບັນ
ຫາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ຈະໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານປົກຄອງຊຸມຊົນ. ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ
ໃນການຕັດສິນບັນຫາຖືກຮີດຄອງປະເພນີຂັດຂວາງ, ຮີດຄອງປະເພນີທີ່ໃຫ້ອຳນາດແກ່ຜູ້ຊາຍ,
ຊຶ່ງຫຼາຍໆປະເທດມີ ອ້າງເຫດຜົນວ່າເປັນ “ປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳ”. ເພາະສະນັ້ນ, ແມ່ຍິງຈຶ່ງມີ
ປະສົບການ ຫຼື ຄວາມຊຳນານໜ້ອຍປົກກະຕິບັນຫາປົກຄອງຊຸມຊົນ.

ລະບຽບ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງສັງຄົມບາງຄັ້ງກໍເຂົ້າມາແທນທີ່ຄວາມສຳນຶກໃນຄວາມຍຸດຕິທຳ
ແລະ ຄວາມເປັນທຳຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ແມ່ຍິງ ຍັງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການເຮັດໃຫ້ລະບຽບດັ່ງ
ກ່າວບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ເພາະສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ເອົາແຕ່ລະບັນຫາ

ຜ່ານຂະບວນການຮື້ນຕອງ ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ໃນບາງສັງຄົມ ແມ່ຍິງທີ່ຖືກຜູ້ຊາຍຂົ່ມຂືນຫຼືເອົາລັດເອົາ ປຸງແລະຖືພາຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ແຕ່ງງານກັບຄົນຜູ້ນັ້ນ. ຄວາມກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄອບຄົວແມ່ນ ຢາກຫຼີກລ້ຽງ ການບໍ່ຮັບຮອງເອົາຂອງສັງຄົມຕໍ່ເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດຂຶ້ນມາມາດການສົມລົດ ຫຼື ການມີ ເພດສຳພັນນອກການແຕ່ງງານ, ເຖິງແມ່ນວ່າການແຕ່ງງານອາດຈະບໍ່ສົມຄູ່ກັນກໍຕາມ.

ປົກກະຕິຄວາມຕົວຢ່າງອື່ນໆກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮອບຄອບກ່ຽວກັບບັນຫາຍິງ ຊາຍເປັນຕົ້ນ “ຍິງສາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສະເໜ່”, ປະເພນີການມີເມຍນ້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ແຕ່ລະຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມເພື່ອຄັດຄ້ານລະບຽບກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ ການທົບທວນການ ຕັດສິນບັນຫາທີ່ບໍ່ຮອບຄອບກ່ຽວກັບບັນຫາຍິງ-ຊາຍ.

ບົດຝຶກຫັດ II – ສົນທະນາກ່ຽວກັບຫຼັກການໃນການຕັດສິນບັນຫາ (40 ນາທີ)

1. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນກຸ່ມສົນທະນານ້ອຍໆ. ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: (20 ນາທີ)
 - ການຕັດສິນບັນຫາທີ່ຮອບຄອບເຮັດແນວໃດ? ຫຼັກການ ໃນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ຮອບ ຄອບມີຫຍັງແດ່?
 - ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງຊາວພື້ນເມືອງຕັດສິນບັນຫາໃຫ້ໄດ້ດີມີຫຍັງແດ່?
2. ແຕ່ລະກຸ່ມສະເໜີຄຳຕອບຂອງຕົນຕໍ່ກຸ່ມໃຫຍ່. (15 ນາທີ)
3. ຈາກບົດລາຍງານຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສັງລວມຫຼັກການຫຼັກ ແລະ ເງື່ອນ ໄຂ/ກົນໄກສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາທີ່ຮອບຄອບ. (5 ນາທີ)

ບາງຄຳສັບຫຼັກກ່ຽວກັບຫຼັກການຕັດສິນບັນຫາທີ່ຮອບຄອບເພື່ອເປັນການສະຫຼຸບ:

ຄວາມສະຫງ່າຫຼັກແຫຼມ, ເວລາທີ່ໃຊ້, ການຮື້ນຕອງ, ການລວມລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການມີສ່ວນ ຮ່ວມ, ຄວາມສຳນຶກໃນຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມເປັນທຳ, ຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມເປັນ ເອກະພາບ.

ບົດທີ4

ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກຳນົດວ່າການພັດທະນາໝາຍເຖິງຫຍັງສຳລັບພວກເພິ່ນ.
2. ເພື່ອເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂຄງການພັດທະນາທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນຫຼືມີປະສົບການຈາກການພັດທະນາ ປະເພດ ທີ່ພວກເພິ່ນຢາກຈະມີ.
3. ເພື່ອຊຸກຊວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ເບິ່ງບົດບາດຂອງພວກເພິ່ນໃນການຕັດສິນບັນຫາ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາມີອິດທິພົນ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເພິ່ນ.

ເວລາ 2 ຊົ່ວໂມງ 10 ນາທີ

ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາ

ຈຸດປະສົງ:

4. ເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກຳນົດວ່າການພັດທະນາໝາຍເຖິງຫຍັງສຳລັບພວກເພິ່ນ.
5. ເພື່ອເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂຄງການ ພັດທະນາທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນຫຼືມີປະສົບການ ຈາກການພັດທະນາ ປະເພດ ທີ່ພວກເພິ່ນຢາກຈະມີ.
6. ເພື່ອຊັກຊວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ເບິ່ງບົດບາດຂອງພວກເພິ່ນໃນການຕັດສິນບັນຫາ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ ການພັດທະນາມີອິດທິພົນ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເພິ່ນ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ບົດຝຶກຫັດ I: ຂຽນລາຍຊື່ ໂຄງການທີ່ໄດ້ເຮັດພາຍໃນບ້ານ ແລະ ບອກຜົນກະທົບຂອງການ ພັດທະນາຕໍ່ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ (40 ນາທີ)

1. ຂຽນລາຍການ 3 ຫຼື 4 ໂຄງການ ຫຼື ແຜນງານການພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ສຸຂະພາບ ແລະ ອື່ນໆ. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ. ໂດຍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາບັນຫາການພັດທະນາເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດຖອດຖອນເອົາຕົວຢ່າງຂອງແຜນທີ່ຄວາມຄິດໂດຍນຳໃຊ້ 1 ໃນບັນດາບັນຫາເພື່ອເປັນທິດນຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. (5 ນາທີ)
2. ພາຍໃນ 15 ນາທີ, ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຖອດຖອນເອົາແຜນທີ່ຄວາມຄິດໃສ່ໃນເຈ້ຍບັດຄຳ ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນປະເພດການພັດທະນາທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ຫຼື ມີປະສົບການ, ຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແນວໃດ.
3. ເມື່ອເວລາແຕ່ລະຄົນແລ້ວ, ແຕ່ລະກຸ່ມມີເວລາ 5 ນາທີສະເໜີແຜນທີ່ຄວາມຄິດຂອງພວກເພິ່ນ ກຸ່ມໃຫຍ່ (20 ນາທີ)

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (10 ນາທີ)

ການພັດທະນາ ແມ່ນຫຍັງ?

ການພັດທະນາ ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງໄປເຖິງຄົນທີ່ແຕກຕ່າງໄປ. ສຳລັບປະຊາຊົນເຜົ່າ, ການພັດທະນາ ແມ່ນການບົວລະບັດຮັບສາຄຸນຄ່າທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ຫຼັກການ ທີ່ເປັນທິດສະດີທາງປັດສະຍາ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ຊຶ່ງໄປແລະໄປ. ການພັດທະນາລວມເຖິງຄວາມເຊື່ອຖືທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ເສດຖະກິດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເມືອງ, ການປົກຄອງ ແລະ ບັນຫາທີ່ເປັນການຕັດສິນ. ສຳລັບລັດຖະບານ, ການພັດທະນາແມ່ນເທົ່າທຽມໄປກັບການເຮັດໃຫ້ທັນສະໄໝເລື້ອຍໆ ແລະ ສະນັ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວັດທະນະທຳ “ສະໄໝໃໝ່” ປ່ຽນແທນວັດທະນະທຳ “ພື້ນເມືອງ”, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກບັງຄັບເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການພັດທະນາ.

ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ

ທິດສະດີການຫັນເປັນທັນສະໄໝຂອງການພັດທະນາ ອະທິບາຍເຖິງຕົວແບບການພັດທະນາ ການຜະລິດ, ການຕະຫຼາດ, ການບໍລິໂພກ, ການຈຳລອງ, ການໄດ້ມາຊຶ່ງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄວບຄຸມຕໍ່ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ. ເພາະສະນັ້ນ ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານຈຶ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຕົວແບບນີ້. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ແຜນງານການພັດທະນາສະໜັບສະໜູນການປູກພືດຜົນທີ່ເປັນສິນຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ເພື່ອທຸລະກິດການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ, ການໂຄສະນາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງອາຫານ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງປະຊາຊົນແມ່ນມີການປ່ຽນແປງ ຊຶ່ງນຳພາພວກເພິ່ນໃຫ້ປະປ່ອຍການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຂົ້າໄປສູ່ການຜະລິດທີ່ເປັນສິນຄ້າທີ່ຖືກບັງຄັບຢູ່ໃນລະບົບ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສັບສົນ. ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແມ່ນໄດ້ມາເພື່ອການຜະລິດແບບລວມສູນເປັນຕົ້ນການປູກຝັງ, ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຕົວເມືອງ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ນຳເອົາການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາມາສູ່ຄົນຊົນເຜົ່າຫຼາຍໆຊຸມຊົນ, ພາໃຫ້ເປົ້າໝາຍຜົນປະໂຫຍດໃນທາງລົບເປັນຕົ້ນຄວາມເປື້ອນເຍື່ອຍທາງດ້ານສັງຄົມ (ການເສື່ອມຄຸນຄ່າທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ຫຼັກການ), ການອົບພະຍົບຂະໜາດໃຫຍ່ຈາກຊົນນະບົດໄປຫາຕົວເມືອງ, ການຊຸດໂຊມຂອງເສດຖະກິດແບບຊົນເຜົ່າຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ວິຖີຊີວິດແບບຊົນເຜົ່າອື່ນໆ ແລະ ຕະຫຼອດເຖິງໂສເພນີ. ຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນອອກຈາກຄອບຄົວໄປຫາວຽກຮັດງານທຳ ແລະ ແມ່

ຍິງຝຣັ່ງຮັບໃຫ້ຮັກສາຄອບຄົວ. ຫຼາຍຄອບຄົວໄດ້ປະລະວິຖີຊີວິດການຄອງຊີບແບບຊົນເຜົ່າຂອງພວກເພິ່ນຫັນໜ້າໄປສູ່ການປູກຝັງພືດຜົນທີ່ເປັນສິນຄ້າຫຼືວ່າຖືກຮັບຮັດໃຫ້ເຮັດ. ເມື່ອເວລາທີ່ດິນດັ້ງເດີມຂອງພວກເພິ່ນຖືກເອົາໄປຈາກພວກເພິ່ນ. ບົດບາດຂອງຄອບຄົວກໍຖືກຟັງທະລາຍເຊັ່ນດຽວໄປ. ປະຊາຊົນຊົນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກອຸປະສັກກຸ່ມແຮງຂອງຄວາມດ້ອຍພັດທະນາທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເພິ່ນມີຄວາມອ່ອນແອຕໍ່ການຊູດຮີດ, ການຈຳແນກ ຫຼື ການຖືກປະລະ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ແມ່ຍິງຊາວຊົນເຜົ່າໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ຊົນນະບົດ, ໄດ້ສືບຕໍ່ເອົາອາຫານການກິນມາໃຫ້ຄອບຄົວແຕ່ລະວັນ, ໂດຍສຳນຶກໄດ້ວ່າລາຍຮັບຈາກການນອກຈະບໍ່ພຽງພໍ. ພວກເພິ່ນສືບຕໍ່ຮັກສາທີ່ດິນປູກຝັງ, ລ້ຽງເປັດ, ໄຮ່ຢູ່ຫຼັງບ້ານ ແລະ ສັດລ້ຽງອື່ນໆ, ຊອກຫາອາຫານການກິນ, ຫຍ້າໃຫ້ສັດ ແລະ ເຊື້ອໄຟຈາກປ່າ ຫຼື ນາເຮື້ອທີ່ຢູ່ໃກ້, ປາຈາກແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ ຫຼື ທົ່ງນາແລະ ຜະລິດຫັດຖະກຳ. ຜະລິດຕະພັນສ່ວນເກີນກໍເອົາຂາຍຢູ່ຕະຫຼາດ ແລະ ລາຍໄດ້ກໍເອົານຳໃຊ້ຊື້ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຕ້ອງການຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຜະລິດ. ແມ່ຍິງຍັງມີຄວາມຮູ້ພິເສດເຖິງເປັດໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງວິທີປະຕິບັດຂອງພວກເພິ່ນ ໃນການປະສິດ, ການປິ່ນປົວ, ພິທີກຳ, ການຊອກຫາອາຫານ ແລະ ວັດສະດຸ ສຳລັບຫັດຖະກຳຈາກປ່າ.

ສິ່ງທ້າທາຍ

ແມ່ຍິງແມ່ນຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຄັບຄັນຢ່າງບໍ່ມີການປ່ຽນແປງບໍ່ວ່າຈະເປັນການພະຈົນໄພຢ່າງເຕັມປ່ຽມເຂົ້າໄປຫາແຜນງານການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດສະໄໝໃໝ່ຫຼືວ່າບົວລະບັດຮັກສາພາບສ່ວນໜຶ່ງຂອງເສດຖະກິດເພື່ອການຍັງຊີບຂອງພວກເພິ່ນ. ພວກເພິ່ນຖືກຟັງອອກໜີໄປຈາກຄຸນຄ່າທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ, ຫຼັກການ ແລະ ວິຖີຊີວິດຂອງພວກເພິ່ນໄປສູ່ຊຸດຄຸນຄ່າ ແລະ ລະບົບທີ່ແຕກຕ່າງໄປ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະເໝືອກວ່າການຄວບຄຸມຂອງເພິ່ນເອງເລື້ອຍໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນຂົງເຂດການສຶກສາ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄອບຄົວ. ມາເຖິງປັດຈຸບັນນີ້, ແມ່ຍິງໄດ້ປະສົບຄວາມສຳເລັດໃນລະດັບໃດໜຶ່ງໃນຖ່າຍທອດພາສາແມ່ຂອງຕົນ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຂອງຊົນເຜົ່າມາສູ່ຄົນລຸ້ນປັດຈຸບັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິທີປະຕິບັດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ພາສາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກຊຸດໂຊມລົງຢ່າງຊ້າໆ.

ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງວ່າ ຄວາມຮູ້ຂອງແມ່ຍິງກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງແມ່ນໄດ້ມີການຮັບຮູ້ ແລະ ນັບຖືໃນລະດັບໂລກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ມັນຍັງມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍເອົາການຮັບຮູ້ນີ້ໃຫ້ກາຍເປັນການປະຕິບັດ.

ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ການພັດທະນາ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝ, ແມ່ຍິງຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄິດຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ ກ່ຽວກັບປະເພດການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ການແຊກແຊງທີ່ຕ້ອງການກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊຸມ ຊົນໂດຍລວມ. ມີຄວາມຕ້ອງການສຳຫຼວດເບິ່ງເຊັ່ນດຽວກັນວ່າ ແມ່ຍິງສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ນຳ ຂອງຊຸມຊົນແນວໃດ ເມື່ອມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ພວກເພີ່ນຕ້ອງການ ຈະເອົາ. ການມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ນຳຍັງຂຶ້ນກັບຕຳແໜ່ງປັດຈຸບັນຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ຍິ່ງຕຳແໜ່ງ ຕ່ຳ, ກໍຍັງມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອອອກແຮງຊັກຈູງ. ມັນຈະຍັງຂຶ້ນກັບ ວ່າຜູ້ນຳມີການເປີດເຜີຍຫຼາຍປານໃດ. ປະເພດຂອງການປະຕິບັດການກໍມີຄວາມສຳຄັນ ເຊັ່ນ ດຽວກັນ.

ບົດຝຶກຫັດII—ກອງປະຊຸມປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເກັບບັດ ວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍຂອງຊຸມຊົນຂອງ ຂ້ອຍ (40 ນາທີ)

ບົດຝຶກຫັດຈະໃຫ້ໂອກາດແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເພື່ອໃຫ້ຄົ້ນຄິດກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງສະພາບຢູ່ໃນ ຊຸມຊົນ ແລະ ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງທີ່ແມ່ຍິງຕ້ອງການເອົາ.

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຄືນໄປຫາກຸ່ມນ້ອຍ ເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້. ພວກເພີ່ນຂຽນຄຳຕອບ ຂອງພວກເພີ່ນ—ໂດຍນຳໃຊ້ຄຳເວົ້າຫຼັກຢູ່ໃນບັດແຂງ: (20 ນາທີ)
 - ການພັດທະນາ ປະເພດໃດ ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຊຸມຊົນຂອງທ່ານໂດຍລວມ?
 - ການພັດທະນາ ປະເພດໃດ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນຊົນນະບົດຕ້ອງການ?
 - ແມ່ຍິງສາມາດ ຫຼື ມີບົດບາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາຂອງຊຸມຊົນແນວໃດ?
 - ແມ່ຍິງສາມາດມີອິດທິພົນ ຫຼື ປ່ຽນແປງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍແນວໃດ?
 - ການປະຕິບັດການ ປະເພດໃດມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ?
2. ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍການອ່ານ ແລະ ສົ່ງບັດຄຳ. (10 ນາທີ)
3. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມລາຍງານຂອງກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໂດຍບັນທຶກເອົາ ຄຳຕອບທີ່ສຳຄັນ ແລະ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. (10 ນາທີ)

ບົດທີ5

ການເຂົ້າເຖິງ ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອຄົ້ນຄິດກ່ຽວກັບວ່າມັນມີອະຄະຕິກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນກົດໝາຍ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ບໍ່.
2. ເພື່ອຊອກໃຫ້ໄດ້ວ່າຢູ່ໃນສະພາບຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນສັງຄົມຊາວຊົນເຜົ່າປັດຈຸບັນນີ້, ມັນມີຈຸດອ່ອນຫຼືບໍ່ຢູ່ໃນວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີ ຫຼື ລະບຽບທາງດ້ານວັດທະນາທຳກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ, ໂດຍສະເພາະພົວພັນເຖິງ ການເຂົ້າເຖິງການສືບມູນມໍລະດົກຂອງແມ່ຍິງ.
3. ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ, ທັງຢູ່ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ ການສືບມູນມໍລະດົກ.

ເວລາ : 2 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ການເຂົ້າເຖິງ ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຂອງ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອຄົ້ນຄົ້ນກ່ຽວກັບວ່າມັນມີອະຄະຕິກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນກົດໝາຍ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ບໍ່.
2. ເພື່ອຊອກໃຫ້ໄດ້ວ່າຢູ່ໃນສະພາບຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນສັງຄົມຊາວຊົນເຜົ່າປັດຈຸບັນນີ້, ມັນມີຈຸດອ່ອນຫຼືບໍ່ຢູ່ໃນວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີ ຫຼື ລະບຽບທາງດ້ານວັດທະນາທຳກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ, ໂດຍສະເພາະພົວພັນເຖິງ ການເຂົ້າເຖິງການສືບທອດມູນມໍລະດົກຂອງແມ່ຍິງ.
3. ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ, ທັງຢູ່ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ບົດຝຶກຫັດ I – ການຫຼິ້ນບົດບາດສົມທຸດ (20 ນາທີ)

1. ກ່ອນການສະແດງບົດບາດສົມທຸດ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຂໍຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳນວນ 6 ຄົນທີ່ອາສາສະໝັກສະແດງເລື່ອງສັ້ນ ກ່ຽວກັບ ແມ່ຍິງ ແລະ ການສືບທອດມູນມໍລະດົກ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຕໍ່ໄປນີ້:

ໃນຄອບຄົວໜຶ່ງທີ່ມີລູກ 5 ຄົນ, ລູກຊາຍກົກໄດ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກທັງໝົດທີ່ດິນ 3 ຕອນ. ພາຍຫຼັງເວລາໃດໜຶ່ງ, ແມ່ຂອງລາວກໍ່ເຖົ້າແກ່ ແລະ ເປັນໄຂ້. ລູກ 5 ຄົນ ໄດ້ພົບປະກັນ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າອ້າຍກົກມີວຽກຫຼາຍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເບິ່ງແຍງແມ່ໄດ້. ທ້າຍສຸດ, ໜຶ່ງໃນບັນດານ້ອງສາວໄດ້ຕົກລົງວ່າຈະເບິ່ງແຍງ ແມ່ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວ. ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເຊັ່ນດຽວກັນວ່າອ້າຍໄດ້ເອົາທີ່ທີ່ດິນໄປນຳໃຊ້ເພື່ອຜັນປະໂຫຍດຂອງລາວເອງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆທັງຊັ້ນແກ່ທາຍາດທີ່ເປັນສາຍເລືອດດຽວກັນຂອງຕົນ.

2. ຜູ້ອາສາສະໝັກນຳສະເໜີເລື່ອງສັ້ນທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ກະກຽມໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໆ. (10 ນາທີ)
3. ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າສັ້ນໆຕາມມາກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກສະພາບທີ່ໄດ້ສະເໜີ. (10ນາທີ)

ບົດຝຶກຫັດ II ກອງປະຊຸມປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: ບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີກ່ຽວກັບ ການສືບສູງມູນມໍລະດົກ (40 ນາທີ)

1. ຂຶ້ນກັບຈຳນວນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດແບ່ງກຸ່ມສົນທະນາອອກເປັນ 2-3 ກຸ່ມ ເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼືວ່າມີການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມໃຫຍ່.
2. ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈະຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້: (20 ນາທີ)
 - ພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບປະເພນີ, ຜູ້ສືບທອດ ຊັບສົມບັດຂອງຄອບຄົວ ແລະ ແມ່ນ ຫຍັງທີ່ເປັນເຫດຜົນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສິ່ງນີ້?
 - ຜົນທີ່ຈະເກີດພາຍຫຼັງຂອງວິທີປະຕິບັດຕາມປະເພນີເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄອບຄົວມີ ຫຍັງແດ່?
 - ວິທີປະຕິບັດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປ່ຽນແປງໄປຕາມເວລາຈົນເຖິງປັດຈະບັນນີ້ແນວໃດ?
 - ຈະສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບມີຄວາມເປັນທຳ?
3. ກຸ່ມລາຍງານຜົນ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມບັນດາຈຸດທີ່ສຳຄັນຂອງການ ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ. (20 ນາທີ)

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: ຈຸດພະລັງຂອງບ້ານ (10 ນາທີ)

ວິທີປະຕິບັດ ຕາມປະເພນີ

ຢູ່ໃນຫຼາຍສັງຄົມຊົນເຜົ່າ, ຕາມປະເພນີແລ້ວແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າບໍ່ໄດ້ສືບສູງມູນມໍລະດົກ ຫຼືຊັບສົມບັດ ຕ່າງໆ. ໃນບາງຊຸມຊົນ, ລູກຊາຍກົກ ຈະສືບທອດມໍລະດົກຊັບສິນທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ, ພິເສດ ແມ່ນທີ່ດິນຕາມປະເພນີຂອງຄອບຄົວເພາະວ່າເປັນທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ວ່າ ເພິ່ນຈະເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງທາ ຍາດທາງສາຍເລືອດຜູ້ໜຸ່ມໆ ຂອງເພິ່ນທັງໝົດ ແລະ ພໍ່ແມ່/ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າ. ຕາມທຳມະດາແລ້ວ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີລູກຊາຍ, ລູກສາວກົກຈະສືບສູງ ເຖິງແມ່ນວ່າທີ່ດິນຄອບຄົວແມ່ນສືບທອດໄປສູ່ ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ, ໝົດຄອບຄົວຈະສືບຕໍ່ທຳການປູກຝັງຮ່ວມກັນ ແລະ ແບ່ງປັນຜົນຜະລິດໃຫ້ແກ່ກັນ ລະຫວ່າງທາຍາດສາຍເລືອດດຽວກັນ.

ຢູ່ໃນຫຼາຍຊຸມຊົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຖືກແບ່ງກັນໃນບັນດາສະມາຊິກຄອບຄົວ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ຍິງ ຈະສືບທອດມໍລະດົກໜ້ອຍກວ່າຫຼືວ່າບໍ່ໄດ້ສືບທອດຫຍັງເລີຍ. ເຫດຜົນກໍແມ່ນວ່າເພິ່ນໄດ້ຄາດ ຫວັງເອົາໄວ້ວ່າແມ່ຍິງຈະແຕ່ງງານ ແລະ ລາວຈະແບ່ງປັນຢູ່ໃນການສືບສູງມູນມໍລະດົກຂອງຜົວຂອງ ລາວ. ມັນຍັງມີຄວາມຢ້ານກົວທີ່ວ່າ ແມ່ຍິງອາດແຕ່ງງານຢູ່ນອກຊຸມຊົນ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າພວກ ເພິ່ນສືບທອດມໍລະດົກຊັບສົມບັດ, ມໍລະດົກກໍຈະຕົກໄປສູ່ກຳມີຂອງຄົນນອກ.

ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ບັນຫາ ປັດຈຸບັນ

ເຖິງແມ່ນວ່າຕາມປະເພນີແລ້ວປານສະແດງເຫດຜົນອາດແມ່ນເລື່ອງທີ່ສະແດງຄວາມປ່ຽນພັນຂອງເຫດປານປານ, ໃນສະພາບແວດລ້ອມປັດຈຸບັນ, ມັນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຄົງຕົວໄດ້ຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ. ຊຸມຊົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີປານລວມຕົວປັນອີກແລ້ວ ແລະ ມັນມີຫຼາຍປະລະນີທີ່ວ່າຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ແຕ່ວ່າໝູ່ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງສະຫວັດດີປານຂອງທາຍາດສາຍເລືອດດຽວປັນ ຫຼື ແມ່ປະທັງພໍ່ແມ່ຂອງເພິ່ນເອງ. ໂດຍບັນດາ ລູກສາວ ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງພໍ່ແມ່ທີ່ເຖົ້າແຕ່ ຫຼາຍຊຸມຊົນປັນໄດ້ຢູ່ລວມປັນເປັນປັນເປັນປັນອີກແລ້ວ ແລະ ປົກໝາຍຕາມປະເພນີທີ່ຄອບງຳ ແລະ ຮັບປະປັນໃຫ້ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ບໍ່ເປັນລາຍລັດຮັດສອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຍຶດໝັ້ນປັນໄດ້ຮັບປານນັບຖືອີກແລ້ວ. ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ປັນໄດ້ຫັນມາມັດຮັດມັດປັນແບບສ່ວນບຸກຄົນໄປແລ້ວ ແລະ ພໍ່ແມ່ປັນເນັ້ນເງື່ອນໄຂປານຖ່າຍທອດຊັບສິນຂອງຄອບຄົວ ໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເພິ່ນ.

ນອກຈາກນີ້ຢູ່ໃນສະພາບປັດຈຸບັນ, ພວກເຮົາຍັງພົບແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຈຳນວນຫຼາຍວ່າເປັນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ, ຢ່າຮ້າງ ຫຼື ຖືກຜິວຂອງພວກເພິ່ນປະປ່ອຍຍ້ອນຫຼາຍເຫດຜົນ. ພາຍຫຼັງການຢ່າຮ້າງ ຫຼື ພາຍຫຼັງແມ່ຍິງພົບເຫັນວ່າຜິວຂອງຕົນຖືກປະໄປ, ເພິ່ນຖືກປ່ອຍໃຫ້ຮັດສາຕົນເອງ ແລະ ລຸກປຸງ. ເພິ່ນອາດຈະປັນຄົນໄປຫາພໍ່ແມ່ຂອງເພິ່ນ, ອາໄສຢູ່ນຳພັນອງ ຫຼື ສືບຕໍ່ໃຊ້ຊີວິດດ້ວຍຕົນເອງ. ຫຼາຍຄົນປັນຫາຍມາເປັນໂສເພນີເພາະວ່າ ພວກເພິ່ນບໍ່ມີຊັບສິນບັດມູນມັງສັງຂະຫຍາຫຍັງໝົດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນທີ່ດິນປະສິກຳ, ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ແມ່ຍິງມີຄວາມເປັນເອເປລາດທາງດ້ານເສດຖະປັນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດອັນໜຶ່ງທີ່ຕາມປັນຕິແລ້ວເປັນຂຶ້ນປ່ຽນປັນເຂົ້າເຖິງການສືບມູນມໍລະດົດຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າແມ່ນບັນຫາປານທວງເອົາທີ່ດິນລວມໝູ່. ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໄດ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນ, ພຽງແຕ່ທີ່ດິນຂອງຄອບຄົວເທົ່ານັ້ນ. ທີ່ດິນ ຂອງຄອບຄົວດັ່ງກ່າວອາດຈະແມ່ນກຳມະສິດສ່ວນບຸກຄົນຫຼືອາດແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີ່ດິນ ລວມໝູ່ທີ່ໄດ້ຖືກຈັດສັນໃຫ້ແກ່ພົດທຸກຄອບຄົວຢູ່ໃນຊຸມຊົນດ້ວຍຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມປັນ ແລະ ສາມາດ ສືບທອດປັນມາຈາກລຸ້ນໜຶ່ງໄປຫາລຸ້ນໜຶ່ງ.

ມັນຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນວ່າສະພາບຂອງແມ່ຍິງໃນປັດຈຸບັນແມ່ນເຈັບປ່ວຍທາງດ້ານສັງຄົມ, ຜົນຂອງລະບົບສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ເຮັດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າເຮົາເອງ.

ບົດຝຶກຫັດ IV ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມໃຫຍ່: ເສັ້ນທາງໄປສູ່ອະນາຄົດ (20 ນາທີ)

1. ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນຳສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຈຳນວນໜຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນທີ່ພົວພັນເຖິງແມ່ຍິງ ແລະ ການສືບພັນມໍລະດົກ? ທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດພາດທີ່ຜ່ານມາ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຖ້າຫາກວ່າແມ່ຍິງບໍ່ມີສິດໄດ້ສືບພັນມໍລະດົກ, ຈະສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ໃນສະພາບປັດຈຸບັນນີ້ສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ມີທີ່ດິນ?
- ຈັດໃຫ້ມີ ການປ່ຽນແປງ ໃນກົດໝາຍຕາມປະເພນີ?
- ຈັດໃຫ້ມີ ການປ່ຽນແປງ ພາຍໃນຄອບຄົວ?

2. ຜູ້ນຳ/ຜູ້ອາວຸດໂສຂອງຊຸມຊົນຈະສາມາດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງການສືບພັນມໍລະດົກຂອງແມ່ຍິງມີຄວາມເປັນທຳ? ບາງຊຸມຊົນ ກໍໄດ້ພະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ແລະ ການປ່ຽນແທນສະພາທີ່ປຶກສາຕາມປະເພນີ ຫຼື ສະຖາບັນໂດຍລັດຖະບານ. ໃນສະພາບຄືແນວນີ້, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນສິ່ງກົດກັນຕໍ່ການຂົນຂວາຍບັນດາຜູ້ນຳຊຸມຊົນຄົນໃໝ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາໃດໜຶ່ງ. ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນບາງຄົນອາດຈະເປີດໂອກາດໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງກົດໝາຍຕາມປະເພນີ, ໂດຍໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າກົດໝາຍຕາມປະເພນີມີການເຄື່ອນທີ່ ແລະ ປ່ຽນແປງໄປກັບເວລາ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ອື່ນອາດຈະຢືນຢັນວ່າມັນຄົງທີ່ ແລະ ຄັດຄ້ານການປ່ຽນແປງທຸກໆປະເພດ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າໃຈອາດຈະແມ່ນດ້ວຍການລວບລວມກໍລະນີ ຫຼື ການດຳເນີນການສຶກສາກ່ຽວກັບແມ່ຍິງທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ພວກເພິ່ນມີ ແລະ ໄດ້ພັດທະນາທີ່ດິນ.

3. ວິຖີທາງໃໝ່ເພື່ອກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ

ມາວຣິສ ຫຼາຍຄົນ ຢູ່ນິວຊີແລນ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນທີ່ດິນຄອບຄົວ. ທີ່ດິນທີ່ເຄີຍໄດ້ຖ່າຍທອດໃຫ້ບຸກຄົນໜຶ່ງດຽວນີ້ແມ່ນເອົາປະໄວໃນກອງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ໝົດຄອບຄົວມີສິດຕໍ່ທີ່ດິນ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນແມ່ນເຮັດແບບລວມໝູ່. ຫຼາຍໆຄອບຄົວຢູ່ບ່ອນອື່ນກໍໄດ້ເອົາໄປນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນການປະສົມແນວຄວາມຄິດແບບຊົນເຜົ່າຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດລວມໝູ່ໂດຍນຳໃຊ້ແນວຄວາມຄິດສະໄໝໃໝ່ຂອງການເອົາມໍລະດົກເຂົ້າກອງທຶນ. ວິຖີທາງໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍປານໃດໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ?

ບົດທີ6

ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ ແມ່ຍິງ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ມີສະຖານທີ່ແກ່ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໄດ້ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ, ການລວນລາມທາງເພດ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຳນາດທາງທະຫານ
2. ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຕົ້ນປາຍສາຍເຫດຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ຈຸດປະສົງ:

3. ເພື່ອໃຫ້ມີສະຖານທີ່ແກ່ແມ່ຍິງຊົມເຜົ່າໄດ້ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ, ການລວນລາມທາງເພດ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຳນາດທາງທະຫານ
4. ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຕົ້ນປາຍສາຍເຫດຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ບົດຝຶກຫັດ I– ວາລະແບ່ງປັນ (1 ຊົ່ວໂມງ 10 ນາທີ)

1. ຂໍຮ້ອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 2 ຫຼື 3 ຄົນ ໃຫ້ແບ່ງປັນປະສົບການ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເພິ່ນໃຫ້ແກ່ກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້:
 - a) ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ
 - b) ການລວນລາມທາງເພດ
 - c) ອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນບັນຫາສຳຄັນ
2. ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງເລື່ອງຂອງຕົນ, ປະສົບການຕົວຈິງ, ການປະຕິບັດການໂດຍແມ່ຍິງ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການ. ແຕ່ລະຄົນມີເວລາ 20 ນາທີ ເພື່ອແບ່ງປັນ.
3. ພາຍຫຼັງວາລະແບ່ງປັນ ແມ່ນການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມຈຸດໃຫຍ່ໆຂອງການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ/ການແບ່ງປັນດ້ວຍການຈັດກຸ່ມຄວາມຄິດເປັນບັນຫາ ການປະຕິບັດການທີ່ໄດ້ດຳເນີນແລະເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການດຳເນີນການປະຕິບັດການ. (10 ນາທີ)

ການນຳສະເໜີ, ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສັງເຄາະ: (20 ນາທີ)

ຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຶນຮັບຄວາມຮຸນແຮງໃນ 3 ຮູບແບບໃຫຍ່: ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຮ່າງກາຍ (ການນຳໃຊ້ກຳລັງຕໍ່ຮ່າງກາຍ ຫຼື ອາວຸດ), ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຈິດໃຈ (ການປະຕິບັດການ ຫຼື ການເມີນເສີຍທີ່ພາໃຫ້ມີການທໍລະມານທາງຈິດໃຈ, ການທາລຸນ ຫຼື ການຈຳກັດອິດສະລະພາບຂອງ

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ) ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ (ການປະຕິບັດການທີ່ເອົາເສລີພາບ ຫຼື ລະເມີດສິດທິທາງເພດຂອງແມ່ຍິງ).

ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍເຄີຍພົບໝົດທັງ 3 ຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນຫຼາຍສະຖານທີ່ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຢູ່ໃນເຮືອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຂອງຂົ່ມເຫງຈາກສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕາມບົດຕິແລ້ວຄອບຄົວແມ່ນຖືກຖືວ່າເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຄວາມອົບອຸ່ນ, ຄວາມປອດໄພ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງມັນແລະມັນສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມເປັນຈິງແມ່ນວ່າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຂອງຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ ຫຼືພາຍໃນເຮືອນຂອງຄອບຄົວ.

ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຊຸມຊົນລວມເຖິງການຂົ່ມຂືນກໍາອຳເລີາ, ການທຳຮ້າຍທາງເພດ ການລວນລາມທາງເພດ, ການນາບຊູ່ຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ ໂຮງຮຽນ ຫຼືສະຖານທີ່ສາທາລະນະອື່ນໆ. ມັນລວມເຖິງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການຂາຍບໍລິການທາງເພດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານມີຖານທີ່ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງແມ່ນເຫັນໄດ້ ໃນຄະດີຄວາມຮຸນແຮງຂອງລັດເປັນຕົ້ນການຂົ່ມຂືນກໍາອຳເລີາ, ການຈັບກຸມ ແລະ ການລົບໂດນແມ່ຍິງໂດຍທະຫານ. ສິ່ງນີ້ຍັງສາມາດເຫັນໄດ້ຢູ່ໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງການຂອງລັດຖະບານ, ຊຶ່ງມີທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງພາກສ່ວນພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນມີຖານທີ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງເຊິ່ງຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບາງປະເທດ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເພິ່ນ, ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ຈາກສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ມັນຈະມີຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ. ມັນພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາ ແລະ ເຈັບປວດ, ຈາກຄວາມເສຍຫາຍເລັກນ້ອຍໆໄປ ເຖິງການເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນພິການຖາວອນ ແລະ ຕາຍ. ຜົນຈາກການຄົນຄວ້າທາງການແພດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການລວນລາມທາງເພດ ແລະ ການຂົ່ມຂືນກໍາອຳເລີາ ໂດຍບຸກຄົນທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈຈາກບຸກຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍແມ່ນມີຫຼາຍກວ່າການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກບຸກຄົນແບບໜ້າ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນໄລຍະຍາວ. ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ປະສົບຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວດ້ວຍຕົນເອງກໍແບບການຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເກັບກິດ, ໂດຍສູນເສຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ.

ໃນປະເທດມີມີປະຊາກອນລວມທາງເພດຕໍ່ແມ່ຍິງ, ໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກເຊື້ອໂຮດ HIV/AIDS ແມ່ນ ຄວາມກັງວົນທີ່ສຳຄັນ. ຕົວເຊັ່ນຂອງເຊື້ອໂຮດ ເປັນປະຊາກອນເຊີນໜ້າທາງເພດແບບບັງຄັບພາໃຫ້ ແມ່ຍິງມີປະຊາກອນເຊີນໜ້າເວລາຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ຂອງຕົນເອງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຕໍ່ມາເບິ່ງສຸຂະພາບຂອງລູກ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວ.

ນອກຈາກຜົນປະໂຫຍດກົງຕໍ່ຜູ້ຖືກຄາຍຮ້າຍ, ຄວາມຮຸນແຮງຍັງມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ສັງຄົມນຳອີກ. ເດັກນ້ອຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງໃນຄົວເຮືອນ, ຜູ້ທີ່ເຫັນຄວາມຮຸນແຮງລະ ຫວ່າງພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, ກໍຮູ້ຈັກຈາກຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ເຫັນໃຫ້ແຕ່ຕົນ. ເມື່ອເວລາເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ມັນມີ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ ຫຼື ຜູ້ ອື່ນໆອ້ອມຂ້າງຕົນ.

ປັດໃຈທີ່ເປັນສາເຫດຂອງຄວາມຮຸນແຮງ

ຮາກຖານຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ສາມາດມາຈາກລະບົບສັງຄົມບູຮານ, ຊຶ່ງ ນອນຢູ່ທີ່ໝາຍເຖິງວັດທະນະທຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງແຕ່ລະ ບຸກຄົນ. ການປົກຄອງແບບພໍ່ເປັນລູກໃຫ້ມີຄວາມປະໝັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງເພດຊາຍ-ຍິງ ໂດຍນຳໄປສູ່ການຈຳແນກທາງເພດ. ແມ່ຍິງໄດ້ຖືກມອບເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ຫຼື ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນ ຊາຂອງຜູ້ຊາຍ, ດີແຕ່ພຽງສຳລັບເພດຊາຍສຳລັບເຮືອນມັນສາມາດແມ້ປະທັບຈັດວາງ ແລະ ອ້າງເຫດ ຜົນສະໜັບສະໜູນສິດທິ ແລະ ອຳນາດຂອງຜູ້ຊາຍ ໃນການນຳໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງແລະ ເດັກນ້ອຍ. ສະນັ້ນ ແມ່ຍິງຈຶ່ງມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຫັນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຕົນເອງເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ທີ່ພວກເພິ່ນຄວນມີຄວາມລະອາຍໃຈ ຫຼື ທີ່ວ່າມັນແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຕົນດ້ວຍເຫດໃດໜຶ່ງບໍ່ຮູ້. ສະນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະປິດບັງຄວາມຮຸນແຮງ, ຍ້ອນມີຄວາມຢ້ານກົວວ່າຖ້າຫາກ ສາທາລະນະຊົນຮູ້ພວກເພິ່ນຈະຖືກສັງຄົມວິຈານ. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຢຸດວັດທະນະທຳການຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຈາ, ລາຍງານ ແລະ ຕໍ່ສູ້ຄືນ ຕົນຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບ ແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທໍລະມານ.

ບົດທີ7

ການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນ

ຈຸດປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈສະພາບການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ.
2. ເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບປະເພດການປ່ຽນແປງທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ສາມາດເຮັດເພື່ອປ່ຽນແປງສະພາບ

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ການແບ່ງວຽກ ໃນຄົວເຮືອນ

ຈຸດປະສົງ:

3. ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈສະພາບການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ.
4. ເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບປະເພດການປ່ຽນແປງທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ສາມາດເຮັດເພື່ອປ່ຽນແປງສະພາບ

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ບົດຝຶກຫັດ I-ການແບ່ງວຽກຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ (20 ນາທີ)

1. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ.
2. ແຕ່ລະກຸ່ມເຮັດບັນຊີລາຍການວຽກທີ່ສ່ວນຫຼາຍຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງເຮັດ ແລະ ຍິງ-ຊາຍເຮັດຮ່ວມກັນ.
(ນຳໃຊ້ຮູບພາບມືໃສເຮັດວຽກ)
3. ຈາກນັ້ນທັງ 2 ກຸ່ມ ສາມາດສົມທົບບັນຊີລາຍການ ແລະ ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບວິທີການແບ່ງປັນວຽກຄົວເຮືອນຢູ່ໃນຄອບຄົວ.
4. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກພາສາສະຫລຸບແລະ ໄຈ້ແຍກຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍການວຽກເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຫັນໄດ້ສະພາບຄວາມສະເໝີພາບພາຍໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໃນສັງຄົມປະຈຸບັນ

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (10 ນາທີ)

ການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນ

ຢູ່ໃນສັງຄົມຊົນນະບົດແບບຊົນເຜົ່າ, ວຽກງານກະສິກຳແມ່ນອີງໃສ່ການແບ່ງແຮງງານລະຫວ່າງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງໃນການເຮັດນາ, ຜູ້ຊາຍຈະເຮັດວຽກໂຖນາ ແລະ ບຸກເບີກທີ່ດິນ, ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນວຽກໜັກ. ແມ່ຍິງເຮັດວຽກເບົາ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ແລະ ຫຼາຍວັນເປັນຕົ້ນການຫຼີກຫຍ້າ. ການເກັບກ່ຽວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງເຮັດຮ່ວມກັນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວຽກຄົວເຮືອນ ຫຼື ວຽກເຮືອນການຊານ (ບໍ່ລວມ ຫຼື ລວມເຖິງການລ້ຽງລູກ) ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນປະໂຫຍດແມ່ຍິງ. ສິ່ງນີ້ຖືກຕ້ອງແມ່ນໃນປັດຈຸບັນ, ແມ່ກະທັ້ງໃນບາງກໍລະນີບ່ອນທີ່ແມ່ຍິງອາດເປັນຜູ້ມີລາຍຮັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄອບຄົວ. ວຽກເຮືອນແມ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ການແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນ, ການອະນາໄມ, ການຊັກເຄື່ອງ, ການຮີດເຄື່ອງ (ໃນຍຸກທັນສະໄໝ), ຕັກນ້ຳ ແລະ ຫາພືນ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຄື່ອງໃຊ້ສະໄໝໃໝ່ເປັນຕົ້ນເຄື່ອງຄົວກິນທີ່ໃຊ້ກ້າສ ແລະ ຈັກຊັກເຄື່ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການແບກຫາບວຽກເຮືອນເບົາລົງ, ວຽກອື່ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ຖືກເອົາເພີ່ມໃສ່ປະລິມານງານຂອງແມ່ຍິງເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນ, ການຊຳລະໃບບິນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄືກັນກັບຫຼາຍໆບັນຫາກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍອື່ນໆ, ມັນຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍເລື້ອຍໆໃນການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການແບ່ງວຽກຄົວເຮືອນກັບຜົວຂອງຕົນ, ອ້າຍນ້ອງ ແລະ ພໍ່ແມ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວ. ທັງນີ້ແມ່ນຍ້ອນວ່າຄຳເຫັນມີແນວໂນ້ມໄປຫາການເອົາເປັນການໃສ່ຄວາມກັນເພາະສະນັ້ນ, ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງສາມາດກາຍມາເປັນການເຮັດໃຫ້ກົດຂວາງແລະການເຮັດໃຫ້ເປັນສ່ວນຕົວ. ໃນສະພາບຄືແນວນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໃນລະດັບຊຸມຊົນ. ບາດກ້າວທຳອິດຈະແມ່ນການກຳນົດເອົາສະຖານທີ່ ທີ່ຊັກນຳຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແລະ ວິທີທາງທີ່ມີປະສິດທິຜົນເພື່ອຍົກບັນຫາຂຶ້ນ.

ບົດຝຶກຫັດ II - ການຫຼິ້ນພາລະບົດບາດ: ການແນະນຳບັນຫາການແບ່ງວຽກຢູ່ໃນເຮືອນ (20 ນາທີ)

ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອສະເໜີວິທີທາງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສະຖານທີ່ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເລີ່ມການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບບັນຫາວຽກຄົວເຮືອນ.

1. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນ 3 ກຸ່ມ ແລະ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສະແດງບົດບາດສົມມຸດອອກ.
 - ບົດບາດສົມມຸດ 1- ແນະນຳບັນຫາໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄອບຄົວ
 - ບົດບາດສົມມຸດ 2- ແນະນຳ ບັນຫາໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຊຸມຊົນ
 - ບົດບາດສົມມຸດ 3- ແນະນຳ ບັນຫາ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມ ຂອງແມ່ຍິງ
2. ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ບົດບາດສົມມຸດ ທີ່ດີກວ່າໝູ່ ແລະ ເງື່ອນໄຂເພື່ອປຶກສາຄົ້ນຄວ້າບັນຫາ.

ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (10 ນາທີ)

ມັນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ຍິງໄດ້ແບກຫາບວງກຄົວເຮືອນໜັກເກີນໄປ ສະນັ້ນພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ມີເວລາເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫຼື ໄປສະຖານທີ່ອື່ນໆ ສຳລັບແຜນງານການເປີດຮັບ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສະຖານທີ່ ທີ່ສາມາດໃຫ້ໂອກາດແກ່ແມ່ຍິງ ເພື່ອສະແດງທັດສະນະຂອງຕົນ ແລະ ມີສຽງໃນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ກະທົບຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ສັງຄົມ. ຖ້າຫາກວ່າສະພາບນີ້ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ, ແມ່ຍິງລຸ້ນນີ້ ແລະ ລຸ້ນຕໍ່ໆໄປກໍຈະສືບຕໍ່ຖືກຈຳແນກ ແລະ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະມີຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ບົດຝຶກຫັດ III –ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ: ການເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງ (30 ນາທີ)

1. ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າສາມາດເຮັດເປັນກຸ່ມດຽວໃຫຍ່ລວມໝົດທຸກຄົນ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຖອດຖອນເອົາຄວາມຄິດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ຽວກັບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ແມ່ນການປ່ຽນແປງປະເພດໃດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້?
 - ຈະສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອປ່ຽນແປງສະພາບດັ່ງກ່າວ?
2. ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂໍສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຄັດຄ້ານຂອງການປ່ຽນແປງຕໍ່ໄປນີ້. ສຳນຶກເບິ່ງຄຳຕອບດ້ວຍການຂຽນຂໍສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຄັດຄ້ານໃສ່ບັດ ແລະ ຕິດໃສ່ຖັນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບແຕ່ລະການປ່ຽນແປງ.
 - > ວ່າຈ້າງ ຄົນຊ່ວຍວຽກເຮືອນ.
 - > ຊື້ເຄື່ອງປະດັບເຮືອນຊານແບບສະໄໝໃໝ່.
 - > ອົບຮົມເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍໃຫ້ເຮັດວຽກເຮືອນຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມ.
 - > ຂໍຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊາຍເຮັດວຽກຄົວກິນ ແລະ ອະນາໄມຢູ່ໃນເຮືອນ.
 - > ຂໍຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊາຍໄປຫາຟື້ນ ແລະ ຕັກນ້ຳໃນໄລຍະຊຸມຊົນມີກິດຈະກຳ ຫຼື ເມື່ອເວລາການຈັດຕັ້ງມີການມີງານ.
 - > ອົບຮົມທັດສະນະຄະຕິສຳລັບຜູ້ຊາຍ ທີ່ຢາກຈະຊ່ວຍແມ່ຍິງໃນວຽກເຮືອນຂອງພວກເພິ່ນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ຫຼື ຫົວເລາະພວກເພິ່ນ.
3. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມຜົນການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂອງກຸ່ມ ແລະ ກ່າວເຖິງຈຸດປະສົງຂອງວາລະທີ່ພົວພັນ.

ບົດທີ 8

ກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງຊາດກຸ່ວ ກັບແມ່ຍິງແລະການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນບັນຫາ ໃນລະດັບຊາດ

ວັດຖຸປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາຊົນເຜົ່າ.
2. ເພື່ອວິເຄາະຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.
3. ເພື່ອສຳຫຼວດເບິ່ງໂອກາດທີ່ເປັນໄປໄດ້ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ ແມ່ຍິງ ໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນລະດັບຊາດ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງຊາດກ່ຽວກັບແມ່ຍິງແລະການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນລະດັບຊາດ

ການນຳສະເໜີ ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: (30 ນາທີ)

ມີກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດທີ່ອາດສາມາດມີທັງຂີ້ດີ ແລະ ຂີ້ເສຍແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພວກເພິ່ນໃນການຕັດສິນບັນຫາ. ມີຕົວຢ່າງຈຳນວນໜຶ່ງຈາກປະເທດຕ່າງໆທີ່ສາມາດເອົານຳຂຶ້ນມາກ່າວ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນການວິເຄາະກົດໝາຍພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.

ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ຢູ່ປະເທດຟິລິບປິນ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ບັນທັດຖານການພັດທະນາຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ໜ່ວຍງານ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທັງໝົດວາງງົບປະມານສະເພາະຄ່າ 5% ຂອງງົບປະມານທັງໝົດສຳລັບກິດຈະກຳບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ແມ່ຍິງ. ນະໂຍບາຍນີ້ສາມາດເປັນຂໍ້ຕົກລົງກ່າວກອງທຶນໄດ້ຖືກເອົານຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງສຳລັບໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ເວົ້າເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມກັງວົນຂອງແມ່ຍິງຢ່າງແທ້ຈິງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີເມື່ອເວລາບໍ່ຖືກເອົານຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກອງທຶນກໍສາມາດເປັນການຫວ່ານເງິນຖິ້ມໃສ່ກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍໂດຍອອກຊື່ “ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາ”. ມັນຍັງມີຄະນະກຳມະທຳການແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຟິລິບປິນ ໃນລະດັບຊາດນຳອີກທີ່ເຄື່ອນໄຫວເປັນອົງກອນທີ່ປຶກສາພາຍໃຕ້ສຳນັກງານຂອງປະທານປະເທດນອກຈາກຈຸດເລັ່ງທາງດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນຫຼາຍໆອົງກອນຂອງລັດຖະບານ. ທັງນີ້ກົດໝາຍໃໝ່, “ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ” ປີ 2004 ກຳນົດມາດຕະການເພື່ອປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຈາກການຂົ່ມເຫັງຕ່ຳໜ້າກາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຈາກຜົວ ຫຼື ຈາກຄູ່ຄອງຂອງພວກເພິ່ນ ແລະ ກຳນົດການລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດ.

ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ມີຄວາມສຳຄັນກວ່າໝູ່ຂອງປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຮູ້ໃນປະເທດຂອງຕົນສາມາດເອົານຳສະເໜີໃນຮູບແບບພາບ, ໂດຍມີລັກສະນະພິເສດໃຫຍ່ໆຂອງກົດໝາຍ ແລະ ລັກສະນະພິເສດນີ້ພົວພັນເຖິງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າແນວໃດ.

ບົດຝຶກຫັດ I–ການເກັບກຳຂໍ້ຄິດເຫັນ: ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງກິດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ
ປະເທດ (30 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເຂົ້າໄປໄຈ້ແຍກຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍ
ບັນດາກິດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດສາກ່ອນເຊັ່ນ: ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ
ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຄວາມກ້າວຂອງແມ່ຍິງທີ່ທາງ ລັດຖະ
ບານໄດ້ຮອງຮັບ.
2. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບບັດຄຳ 2 ສີ. ຂໍ້ຮອງໃຫ້ພວກເພິ່ນຂຽນລົງໃສ່ບັດກ່ຽວກັບຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ
ຂອງກິດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດທີ່ໄດ້ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນ. 1 ສີສຳລັບຂໍ້ດີ
ແລະ ອີກ 1 ສີສຳລັບຂໍ້ຈຳກັດ.
3. ພາຍຫຼັງຂຽນແລ້ວ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເອົາບັດຂອງຕົນຕິດໃສ່ກະດານ, ຂໍ້ດີ ຢູ່ 1 ຖິ່ນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຢູ່
ອີກຖິ່ນໜຶ່ງ.
4. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກອ່ານຄຳຕອບ, ນຳພາການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະຫຼຸບສັງລວມອີງ
ປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຂໍ້ໄດ້ປຽບ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງກິດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດ.

ພວກເຮົາສາມາດຂະຫຍາຍຂໍ້ໄດ້ປຽບ ແລະ ໂອກາດທີ່ກິດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງຊາດໄດ້ມີ
ໃຫ້, ໃນເວລາດຽວກັນກໍຮູ້ໄດ້ຂໍ້ຈຳກັດຂອງມັນ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ອົງກອນທີ່ມີ
ຢູ່ແລ້ວໃນລະດັບຊາດເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ເພື່ອເອົາບັນຫາຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າມາ
ໃຫ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເອົາໃຈໃສ່. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງມີຄວາມຄາດຫວັງທີ່
ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບວ່າອົງກອນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ຫຼືວ່າ ມີວິກິດ
ການ ຍ້ອນມັນມີຂໍ້ຈຳກັດ.

ບົດຝຶກຫັດ II– ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ: ການເອົາປະໂຫຍດຈາກໂອກາດເພື່ອໃຫ້ມີການ
ສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບຊາດ (30 ນາທີ)

1. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ. ແຕ່ລະກຸ່ມປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
(20 ນາທີ)

ໂອກາດທີ່ສາມາດຫາໄດ້ເພື່ອໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ/ຊາດມີຫຍັງແດ່?

ແມ່ຍິງຊາວຊົນເຜົ່າຈະສາມາດເອົາຜົນປະໂຫຍດຈາກໂອກາດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

2. ກຸ່ມລາຍງານຜົນຂອງການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂອງຕົນ. (10 ນາທີ)
3. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມຈຸດໃຫຍ່ໆ ຂອງການລາຍງານ.

ບົດທີ 9

ຍຸດຖະສາດເພື່ອເອົາແມ່ຍິງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ

ວັດຖຸປະສົງ:

1. ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງຂໍ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຄັດຄ້ານໃນການຍົກເອົາບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບມາຢູ່ໃນວົງການຂອງລັດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງອຸປະສັກທີ່ໄດ້ພະເຊີນ.
2. ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຖອດຖອນເອົາຍຸດຖະສາດທີ່ເໝາະສົມຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງຕຳແໜ່ງໃນການຕັດສິນບັນຫາຂອງພວກເຮົາຢູ່ໃນສັງຄົມ.
3. ເພື່ອສຳຫຼວດວິທີທາງໃນການຂະຫຍາຍກວ້າງຂອບເຂດການຕັດສິນບັນຫາ ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 40 ນາທີ

ຍຸດທະສາດເພື່ອເອົາແມ່ຍິງມາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ

ບົດຝຶກຫັດ I - ກໍ່ຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອງານວັດທະນະທຳໃນຍາມແລງ (10 ນາທີ)

- ◆ ບົດຝຶກຫັດຕົວຈິງເພື່ອສ້າງເກດເບິ່ງເຫດຜົນໃນການເລີ່ມບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

1. ເລີ່ມບົດຝຶກຫັດໂດຍບໍ່ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາບວ່າມັນແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງວາລະ. ແຈ້ງໃຫ້ພວກເພິ່ນຊາບໃນງານວັດທະນະທຳຄືນນີ້ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ທຸກໆຄົນຈະຕ້ອງການຢາກຈະແບ່ງປັນວັດທະນະທຳ, ອາຫານ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆຂອງຕົນ. ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ກໍ່ຕັ້ງຄະນະກຳມະການຈັດງານ, ຊຶ່ງພວກເພິ່ນສາມາດເອົາບົດບາດຕໍ່ໄປນີ້:

- ◆ ໂຄສິກໃນພິທີ
- ◆ ກະກຽມແຜນງານ
- ◆ ຮັບຜິດຊອບອາຫານ
- ◆ ຮັບຜິດຊອບກະກຽມສະຖານທີ່
- ◆ ກ່າວສູນທອນພຶດສັ້ນໆ ສະແດງຄວາມຂອບໃຈແກ່ເຈົ້າພາບທ້ອງຖິ່ນຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ

2. ສ້າງເກດເບິ່ງວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄັດເລືອກເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບເຫຼົ່ານີ້ແນວໃດ ຫຼື ພວກເພິ່ນມີຄວາມກຽມພ້ອມແນວໃດທີ່ຈະເລີ່ມຕຳແໜ່ງ/ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ:

ເມື່ອເວລາພວກເຮົາສຶກສາເບິ່ງແນວຄວາມຄິດຂອງຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ ຊົນເຜົ່າ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງຂໍ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຄັດຄ້ານໃນການເລີ່ມບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃນວົງການຂອງລັດ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງອຸປະສັກທີ່ພວກເຮົາພະເຊີນໜ້າ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ສະພາບທີ່ອັດຕະໂນມັດຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາເມື່ອເວລາພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນວົງການຂອງລັດ.

ບົດຝຶກຫັດ II- ວາລະສິ່ງຂ່າວ: ສະພາບທີ່ອັດຕະຄັດ ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະພະເຊີນໜ້າເມື່ອເວລາມີ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບ (20 ນາທີ)

1. ທວນຄົນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບົດຝຶກຫັດ I. ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຖິງເຫດຜົນເປັນຫຍັງ? ຈຳນວນໜຶ່ງ
ຈຶ່ງເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນຫຍັງຜູ້ອື່ນ ຈຶ່ງຢູ່ເສີຍໆກ່ຽວກັບການກໍ່ຕັ້ງຄະນະກຳມະ
ການຈັດງານ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລົງລະອຽດພຽງແຕ່ພະຍາຍາມພຽງແຕ່ຮຽກເອົາບາງຄວາມຄິດກ່ຽວ
ກັບຂໍ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂໍ້ຄັດຄ້ານໃນການເອົາບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
2. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດທວນຄົນເຊັ່ນດຽວກັນຜົນຂອງວາລະ 1 ກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ
ການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນກ່ຽວກັບວ່າເປັນຫຍັງ ແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ
ຢາກສົນໃຈຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ.
3. ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະພາບທີ່ອັດຕະຄັດຕ່າງໆ ທີ່ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າພະເຊີນໜ້າເມື່ອເວລາເຮັດວຽກ
ກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ຈົນຕະນາພາບເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພວກເພິ່ນດ້ວຍ
ການຂຽນຄຳຕອບເຫຼົ່ານີ້ລົງໃສ່ກະດານ. ບາງບັນຫາສາມາດລວມເຖິງ:
 - ຄວາມຢ້ານກົວຂອງແມ່ຍິງທີ່ຈະຮັບພາລະ ແລະ ແບກຫາບຫຼາຍເກີນໄປ
 - ສະພາບທີ່ອັດຕະຄັດກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຄອບຄົວ
 - ບໍ່ມີ ການສະໜັບສະໜູນຂອງຄອບຄົວ
 - ຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
 - ຂາດຄວາມຊຳນິຊຳນານ
 - ມີທິທຳວ່າ “ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດ”
 - ມີແນວໂນ້ມຂຶ້ນກັບຜູ້ນຳ
 - ຄວາມຢ້ານກົວຈະຖືກວິພາກວິຈານ
4. ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າລົງເລິກເບິ່ງວ່າຈະສາມາດຜ່ານຜ່າສະພາບທີ່ອັດຕະຄັດເຫຼົ່ານີ້
ໄດ້ແນວໃດດ້ວຍການຂຽນຄຳຕອບລົງໃສ່ບັດຄຳ ແລະ ຕິດບັດຄຳນີ້ໃສ່ກະດານ.

ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ:

ບາດນີ້ພວກເຮົາມາສັງເກດເບິ່ງຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຖອດ
ຖອນເອົາຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງຕຳແໜ່ງໃນການຕັດສິນບັນຫາຂອງ
ພວກເຮົາຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຢູ່ໃນວາລະກ່ອນ, ແບບສະບັບຂອງສັງຄົມກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະ ການຕັດ
ສິນບັນຫາອາດມີການຈຳກັດຄວາມສົນໃຈຂອງແມ່ຍິງເຊັ່ນດຽວກັນ ໃນການຄອງຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນວົງ
ການລັດ. ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ການມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນໂຄງປະກອບຂອງການ
ຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຢູ່ນອກຊຸມຊົນ (ຕົວຢ່າງເຊັ່ນການຈັດຕັ້ງ, ໂຄງປະກອບທາງດ້ານ
ການເມືອງ ແລະ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ
ແບບສະບັບລຳອຽງ ແລະ ປະກາດໃຫ້ແມ່ຍິງເຂົ້າຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ.

ບົດຝຶກຫັດ III- ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື: ພວກເຮົາຈະເອົາແມ່ຍິງເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນ
ບັນຫາໄດ້ແນວໃດ? (1 ຊົ່ວໂມງ)

1. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ. ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເພິ່ນປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
(30 ນາທີ)

- ຈະສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ເພື່ອເອົາແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ
ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ?
- ແມ່ຍິງ ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນໃນການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ
ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງພະເຊີນຢູ່?

2. ກຸ່ມສະເໜີຜົນຂອງການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເພິ່ນທີ່ໄດ້ຂຽນລົງໃສ່ໃນເຈ້ຍແຂງ. (20 ນາທີ)

3. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມຄຳຕອບ ແລະ ລວມເອົາບາງຄຳແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວ
ກັບວ່າແມ່ຍິງສາມາດ ເອົາພວກເພິ່ນເອງເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາໄດ້ແນວໃດ ແລະ
ພວກເພິ່ນຈະສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໄດ້ແນວໃດ
(10 ນາທີ)

- ◆ ລວມເອົາບາງຂໍ້ກຳນົດຢູ່ໃນກົດລະບຽບຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຫຼັກການໂດຍວາງ
ຄວາມສົມດູນຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເຊີນຜູ້ນຳຂອງແມ່ຍິງມາເອົາຕຳແໜ່ງ.
- ◆ ຂໍຮ້ອງໃຫ້ສະພາຕາມປະເພນີ ລວມເອົາແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມນຳໂດຍຖືວ່າມັນເປັນ
ບັນຫາຂອງ ຄວາມເປັນທຳ.
- ◆ ກະກຽມສະເໜີຕົວແມ່ຍິງລ່ວງໜ້າເພື່ອຍອມຮັບເອົາຕຳແໜ່ງຖ້າຫາກວ່າພວກເພິ່ນ
ຖືກສະເໜີຊື່.
- ◆ ແນະນຳຊັກຊວນຜູ້ອອກສຽງ/ຊຸມຊົນ ໃຫ້ເລືອກເອົາຜູ້ນຳຂອງແມ່ຍິງ
- ◆ ການອ້າງສິດທິຂອງແມ່ຍິງຕ້ອງນອນຢູ່ໃນການຕັດສິນບັນຫາ
- ◆ ທັດສະນະວິໄນຂອງຜູ້ນຳຂອງແມ່ຍິງຢູ່ໃນກົດຈະກຳຂອງການຈັດຕັ້ງ/ຊຸມຊົນ.

ການສັງເກດ: (10 ນາທີ)

ຂະບວນການການຕັດສິນບັນຫາແບບປະເພນີ ແມ່ນພິເສດທີ່ສຸດໃນເຫດຜົນທີ່ວ່າການຕັດສິນບັນຫາແມ່ນໄດ້ເຮັດ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມໝົດທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ແມ່ນໂດຍສະພາຂອງຜູ້ສູງອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ສັງຄົມຊົນເຜົ່າມີປັນໄປທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຄວາມເປັນເອກະພາບແມ່ນສາມາດບັນລຸໄດ້ພາຍຫຼັງການຫາລື ແລະ ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍຄັ້ງ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນດ້ວຍການຊຸມນຸມສັງຄົມ. ຢູ່ໃນບາງສັງຄົມ, ແມ່ນມີສະຖານທີ່ສຳລັບການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເລື່ອງລາວ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆເປັນຕົ້ນຢູ່ໃນ ມົວຮັງ (ນາໄກ), ແດເພ (ແຄນຄະແນ) ຫຼືກອງປະຊຸມພິເສດເປັນຕົ້ນ ໃນບັນດາໄອແບນ. ຢູ່ໃນສັງຄົມສ່ວນໃຫຍ່, ການລົມປັນຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການຂອງສັງຄົມຕົວຢ່າງເຊັ່ນໃນໄລຍະດື່ມ, ປຶນ, ພິທີປຶນດອງ, ພິທີສົ່ງສະການ ຫຼື ພຽງແຕ່ນັ່ງອ້ອມກອງໄຟແບບງ່າຍດາຍ ກໍແມ່ນໂອກາດສຳລັບການປະຕິບັດຄຳຄິດຄຳເຫັນ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນໂອກາດທີ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍທຳມະດາທີ່ໄດ້ຮັບມອບອຳນາດຢູ່ໃນສັງຄົມຊາວຊົນເຜົ່າສາມາດ ມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນປົກກະຕິ ບັນຫາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ. ໂອກາດດັ່ງກ່າວນີ້ຕ້ອງໄກ້ໄກ້ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ພັດທະນາເພື່ອປະຕິບັດມີການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງເຫຼົ່ານີ້. ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ມີໂອກາດຫຼາຍຂຶ້ນໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ, ຫຼືພຽງແຕ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ອື່ນເພື່ອຕັດສິນບັນຫາທີ່ມີຄວາມເຄື່ອນໄຫວຕໍ່ບົດບາດຍິງຊາຍ. ຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງຂອງຊຸມຊົນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບອຳນາດສາມາດຈັດການຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃຫ້ແກ້ໄຂຊຸມຊົນ. ສະຖາບັນການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນສາມາດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຕັດສິນທີ່ໄດ້ເຮັດປົກກະຕິບັນຫາຂອງແມ່ຍິງແມ່ນຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄຍຂອງຊຸມຊົນທັງໝົດ.

ແຜນຕິດຕາມ

ຈຸດປະສົງ:

1. ສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຕິດຕາມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮຳຮຽນຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມກັບຊຸມຊົນ ຂອງພວກເພິ່ນ.
2. ເພື່ອກຳນົດກິດຈະກຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເຄືອຂ່າຍຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ

ກິດຈະກຳ:

ບົດຝຶກຫັດ I ການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າ: ແຜນຕິດຕາມ (1 ຊົ່ວໂມງ 30 ນາທີ)

1. ກຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ມາຈາກຊຸມຊົນ, ແຂວງ, ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ກຸ່ມພາສາດຽວກັນ.
2. ແຕ່ລະກຸ່ມປຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: (30 ນາທີ)
 - ທ່ານວາງແຜນຕິດຕາມກິດຈະກຳຫຍັງສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງຕໍ່ໄປໂດຍນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຳຮຽນຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມນີ້?
 - ມີກິດຈະກຳອື່ນໆຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານ ແລະ ເຄືອຂ່າຍ/ການຈັດຕັ້ງຂອງທ່ານ?
 - ທ່ານວາງແຜນຈະຈັດກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ເວລາໃດ ແລະ ຢູ່ໃສ?
 - ບົດບາດຫຍັງແດ່ທີ່ກຸ່ມ ແລະ ແຕ່ລະຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ຢູ່ໃນກິດຈະກຳຕິດຕາມ?
3. ແຕ່ລະກຸ່ມສະເໜີຜົນຂອງການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍການຂຽນຄຳຕອບໃສ່ໃນເຈ້ຍແຂງໂດຍນຳໃຊ້ຕາຕະລາງຕໍ່ໄປນີ້: (20 ນາທີ)

ກິດຈະກຳ	ເວລາໃດ	ຢູ່ໃສ	ແມ່ນໃຜ ຮັບຜິດຊອບ ຫຍັງ

4. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະຫຼຸບສັງລວມບົດລາຍງານ ໂດຍເອົາບັນດາກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ວາງແຜນເອົາໄວ້ສຳລັບແຕ່ລະພື້ນທີ່ມາລວມກັນ. (10 ນາທີ)
5. ຫຼັງຈາກນັ້ນການປຶກສາຄົ້ນຄວ້າເປັນຄະນະກໍໄດ້ດຳເນີນຂຶ້ນໃນນັ້ນຜູ້ນຳຂອງການຈັດຕັ້ງຫຼືເຄືອຂ່າຍແບ່ງປັນ ແລະ ປຶກສາຄົ້ນຄວ້າແຜນລວມຂອງເຄືອຂ່າຍ, ຂຶ້ນກິດຈະກຳຕິດຕາມທີ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້, ແລະ ບົດບາດຂອງເຄືອຂ່າຍ ໃນກິດຈະກຳຕິດຕາມຈະແມ່ນຫຍັງ. (30 ນາທີ)

ການປະເມີນຜົນ

ວັດຖຸປະສົງ:

1. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ສະແດງອອກຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍລວມ ແລະ ການປະເມີນຂອງເຂົາເຈົ້າ ກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ.

ເວລາ: 1 ຊົ່ວໂມງ

ກິດຈະກຳ:

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຂຽນແບບຟອມ ປະເມີນຜົນທີ່ໄດ້ຄັດຕິດໃຫ້ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ຄະນະຈັດຕັ້ງ. (15 ນາທີ)

ບົດຝຶກຫັດ I ວາລະແບ່ງປັນ (45 ນາທີ)

1. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນໂດຍສັງເຂບ ຄວາມຄິດຂອງຕົນກ່ຽວກັບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ການຮຽນຮູ້ທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ສຳລັບທ່ານແມ່ນ...
- ທ່ານຈະນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ຮຽນຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ເພື່ອ ຫຼື ສຳລັບ ...

2. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສະຫຼຸບສັງລວມດ້ວຍການໃຫ້ບົດຖະແຫຼງທົ່ວໄປ ຫຼື ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບໂດຍລວມຂອງການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳເຫັນສະທ້ອນກັບຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ .

ກຸ່ມພັດທະນາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ການຝຶກອົບຮົມສຳລັບແມ່ຍິງຊາວພື້ນເມືອງ (ຊົນເຜົ່າ) ກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາ

ແບບຟອມປະເມີນຜົນ

ໝາຍເຫດ: ການປະເມີນຜົນນີ້ແມ່ນສຳລັບອົງການເພື່ອນຳເອົາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ການປະເມີນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ. ຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງທ່ານຈະເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ຈະເປັນການຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ປັບປຸງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເພື່ອຮຸ້ນຮູນຈາກປະສົບການຂອງທ່ານ. ສະນັ້ນ, ກະລຸນາແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂອງທ່ານກັບພວກເຮົາດ້ວຍ.

(ນີ້ເປັນການສົນທະນາ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຽນຊື່ຂອງທ່ານໃສ່ໃນບົດປະເມີນນີ້).

1. ກະລຸນາໃຫ້ຄຳເຫັນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບບັນຫາຕໍ່ໄປນີ້ (ຈົ່ງໝາຍດ້ວຍ ✓):

☺ ☹ ☒

ການປະເມີນຜົນລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມໂດຍລວມ	ດີ	ປານກາງ	ອ່ອນ
a. ການຝຶກອົບຮົມໂດຍລວມ	☺	☹	☒
b. ເນື້ອໃນລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☒
c. ວິທີການ	☺	☹	☒
d. ບົດຝຶກຫັດເປັນກຸ່ມ	☺	☹	☒
e. ຄູ່ມືຂອງການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☒
f. ເອກະສານສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☒
g. ໂອກາດຂອງທ່ານສຳລັບການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ	☺	☹	☒
h. ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☒

i.	ທີ່ພັກ	☺	☹	☹
j.	ອາຫານ	☺	☹	☹
k.	ການຈັດຊຸດຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☹
m.	ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ການເດີນທາງ	☺	☹	☹
n.	ເວລາ ຂອງການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☹
o.	ເນື້ອໃນກົງກັບຈຸດປະສົງ/ເປັນປະໂຫຍດ	☺	☹	☹
p.	ລິລາໃນການສະເໜີ/ເປັນປະໂຫຍດ	☺	☹	☹
q.	ຄວາມລະອຽດຂອງການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຄື່ອງມືສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ	☺	☹	☹

ກະລຸນາໃຫ້ຄຳເຫັນເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນ, ຖ້າຫາກວ່າທ່ານມີ:

.....

.....

.....

.....

.....

2. ທ່ານພົບເຫັນວ່າ ຫົວຂໍ້/ວາລະ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ ໃດ ມີປະໂຫຍດ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?

.....

.....

.....

.....

3. ຫົວຂໍ້/ວາລະໃດຂອງການຝຶກອົບຮົມຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ?

.....

.....

.....

4. ຄວາມຄິດເຫັນອື່ນໆ ເພື່ອປັບປຸງລາຍການຂອງການຝຶກອົບຮົມ:

.....

.....

.....

5. ຄຳແນະນຳສຳລັບຫົວຂໍ້ຂອງການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງຕໍ່ໄປ:

.....

.....

.....

ຂອບໃຈ!

ການແບ່ງປັນ:

ການຮຽນຮູ້ທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ສຳລັບທ່ານແມ່ນ

.....

.....

.....

.....

ທ່ານຈະນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຳຮຽນຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຊຸດນີ້ເພື່ອ ຫຼື ສຳລັບ

.....

.....

.....

.....

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

ຕາຕະລາງການຝຶກອົບຮົມ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຊົນ ເຂົ້າໃນການຕັດສິນຢັນຫາທີ່ ເມືອງ ແຂວງ

ວັນທີ-...../...../.....

ຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມໃນຊຸມຊົນ

➡ ເພື່ອເປັນການສົນທະນາຮ່ວມກັນ ໃນການຂອກຫາວິທີທາງການຕັດສິນໃຈຂອງແມ່ຍິງ

➡ ເພື່ອເບົາບົດບາດຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນຢັນຫາມີຫຍັງແດ່ໃນສັງຄົມ

➡ ເພື່ອໄອລົມສົນທະນາ ບັນຫາ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງແມ່ຍິງທີ່ພົບພໍ້ໃນການຕັດສິນຢັນຫາຂອງແມ່ຍິງ

ເວລາ	ຫົວຂໍ້	ຈຸດປະສົງ	ວິທີການ	ອຸປະກອນ	ໝາຍເຫດ
ມື້ທີ 1 ວັນທີ					
9:00 – 9:15 15 ນາທີ	ກ່າວເປີດພິທີ ກ່າວຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແນະນຳທີມງານ				
9:15 – 9:45 15 ນາທີ	ແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສ້າງ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຝຶກອົບຮົມ	- ເພື່ອເປັນການສ້າງຄວາມລັງ ເຄີຍລະຫວ່າງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ - ເພື່ອຮູ້ສູງທີ່ຄາດຫວັງຂອງຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມ	- ກຸ່ມ 3 ຄົນ - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ມຮູບ ຕາມໃຈໂດຍ ອີງໃສ່ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນ - ທຸກຄົນນຳສະເໜີ	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ເຝິດ ປັດຄຳ ສະກອັດ	
9:45 – 10:00 75 ນາທີ	ແນວໂນ້ມໃນການຕັດສິນບັນຫາ	- ເພື່ອສຶກສາກໍລະນີທີ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ເປັນຜູ້ຕິດສົມ ບັນຫາ ແລະ ປະເພດຂອງ ການຕັດສິນບັນຫາທີ່ໄດ້ເຮັດ - ເພື່ອເບິ່ງການຕັດສິນໃຈຂອງ ພວກເຮົາຫລາຍໆຄົນກຸ່ວກັບ ການຕັດສິນບັນຫາໂດຍແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ - ເພື່ອເບິ່ງເຫດຜົນວ່າເປັນ	ສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ: ຍິງ-ຊາຍ (5ນາທີ) ເບິ່ງໂຄງຮ່າງຜູ້ນຳ/ນາຍບ້ານ ເປັນຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ (5ນາທີ) ຄົ້ນຄ້ວາຕາມຄຳຖາມ: 10 ນາທີ - ແມ່ນການຕັດສິນໃຈແບບໃດທີ່ຜູ້ນຳ ເຫຼົ່ານີ້ເຮັດ? ແຕ່ລະກຸ່ມນຳສະເໜີ: ກຸ່ມລະ 10 ນາທີ ສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ: ຍິງ-ຊາຍ (5	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ເຝິດ ສະກອັດ ຜູ້ນຳຢູ່ພາຍໃນບ້ານ ນາຍບ້ານ ຮອງນາຍບ້ານ ແມ່ຍິງບ້ານ ຊາວບ້ານ	

	ຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງປ່ຽນຈາກສົນໃຈມີ ຕຳແໜ່ງໃນສັງຄົມ	ນາທີ) - ເອກະສານການເປັນຕົວສົນໃຈຕາມ ຮີດຄອງປະ ເພນີຂອງເຜົ່າຄົນລາວ ຕາມຄຳຖາມ: 10 ນາທີ - ການເປັນຕົວສົນໃຈອັນໃດທີ່ຍິງ/ຊາຍ ເຮັດໃນຄອບຄົວ? - ການເປັນຕົວສົນໃຈອັນໃດທີ່ຍິງ/ຊາຍ ເຮັດໃນຊຸມຊົນ? ແຕ່ລະກຸ່ມນຳສະເໜີ: ກຸ່ມລະ 10 ນາທີ ຄູ່ວິກສະຫລຸບ 10 ນາທີ ສົນທະນາກຸ່ມໃຫຍ່: (10 ນາທີ) ເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມມຸ່ງມາດ ປາດຖະໜາຫຼືບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ເອົາ ຕຳແໜ່ງການເປັນຕົວສົນ ບັນຫາ? (ຮັກສາຄຳຕອບເພື່ອສືບຕໍ່ໃນຫົວຂໍ້ທີ 7) - ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ຄູ່ວິກສະຫລຸບ (10 ນາທີ)	
10:00 – 10:15	ຟັກຜ່ອນ		
10:15 – 12:00	ສືບຕໍ່	ສືບຕໍ່	
12:00 – 13:00	ຟັກໜຶ່ງ		
13:00 – 13:15	ສືບຕໍ່	ສືບຕໍ່	
13:15 – 14:00 45 ນາທີ	ເລື່ອງຂອງນາງ - ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງ ການປະ ກອບສວນຂອງພວກ ເພິ່ນຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ. - ເພື່ອເປັນການຮຳຮຽນກ່ຽວ	ສົນທະນາ: ເລື່ອງຂອງນາງ ຄູ່ວິກ ໄຈ່ແຍກບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ - ໃນຄອບຄົວ - ໃນຊຸມຊົນ	ສົນທະນາ ລະດົມສະໝອງ ກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງ ແມ່ຍິງທີ່ເດັ່ນໃນບ້ານ.

		ກັບສິ່ງທີ່ແມ່ ຍິງຊາວຊົນເຜົ່າ ອື່ນໄດ້ເຮັດເພື່ອຊ່ວຍຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງພວກເພິ່ນ	ຄູຝຶກສະຫຼຸບ	ຫຼື ຊຸມຊົນ 2 ຫາ 3 ຕົວຢ່າງ.
14:00-14:15	ພັກຜ່ອນ			
14:15 – 16:00	ຄວາມສາມາດຂອງແມ່ຍິງໃນ ການຕັດສິນໃຈ	- ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫຼັກ ການໃນ ການຕັດສິນໃຈຢ່າງ ຮອບຄອບ	ໄດ້ວາທີ 2 ກຸ່ມເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ເຫັນດີ - ຂະບວນການຕັດສິນບັນຫາຕາມ ຮີດຄອງປະເພນີ ແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ເຫດຜົນ <u>ສົມທົບນຸກຸ່ມຍ່ອຍ: 2-3 ກຸ່ມ</u> ນຳໃຊ້ຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າ: 15 ນາທີ 1. ການຕັດສິນບັນຫາທີ່ ຮອບ ຄອບເຮັດແນວໃດ? ຫຼັກ ການໃດແດ່? ແຕ່ລະກຸ່ມນຳສະເໜີ: 15 ນາທີ ຄູຝຶກຊວມສົມທົບນຸກຸ່ມໃຫ້ຍ: 2. ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຕັດສິນບັນຫາ ໄດ້ດີແມ່ນຫຍັງ? ຄູຝຶກສະຫຼຸບ	- ເອກະສານ3 ຕົວຢ່າງ ຂະບວນການ ຕັດສິນ ໃຈຕາມຮີດຄອງປະ ເພນີ ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ເຝືດ ສະກອິດ
ສັ້ນໆ 2 ວັນທີ່				
8:00-8:30	ສະຫຼຸບຄົ້ນຄວ້າມື້ທີ 1 ຖິ້ນເກມ			
8:30-9:30	ແມ່ຍິງໃນການພັດທະນາ	- ເພື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍການພັດທະນາສຳ ລັບພວກເພິ່ນ - ຄວາມແຕກຕ່າງໂຄງການ	ລະດົມສະໜອງກຸ່ມໃຫມ່: (5 ນາທີ) ການພັດທະນາແມ່ນຫຍັງ? ອະທິບາຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມ ເປັນຈິງ. ສິ່ງທີ່ທຳທາຍ (5 ນາທີ)	- ເອກະສານ 4 ນະ ໂຍບາຍ, ຄວາມເປັນ ຈິງ ແລະ ສິ່ງທີ່ທຳທາຍ

	<p>ພັດທະນາທີ່ເພີ່ມເຫັນ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນການຕັດສິນໃຈມີອິດທິພົນໃນຊຸມຊົນ 	<p>ຊຸມລາຍການໂຄງການພັດ ທະນາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບແມ່ຍິງໃນເຂດບ້ານ, ຊຸມຊົນ ທີ່ມີ 2 ໂຄງການ. ແບ່ງເປັນ 2 ກຸ່ມ: ຄົນຄົວ 10 ນາທີ ຊຸມແຜນຄວາມຄິດກ່ຽວກັບບັນດາໂຄງການ ໃນແບບປັດຈຸບັນ ແລະ ແບບພື້ນເມືອງແຕ່ລະ ກຸ່ມນຳສະເໜີ 10 ນາທີ</p> <p>ຄູ່ຝຶກສະຫຼຸບ</p> <p>ລະດົມສະໜອງກຸ່ມໃຫຍ່: 10 ນາທີ</p> <p>ຄິດວ່າການພັດທະນາປະເພດໃດມີປະໂຫຍດກັບຊຸມຊົນ?</p> <p>ການພັດທະນາແບບໃດທີ່ແມ່ຍິງຕ້ອງການ?</p> <p>ແມ່ຍິງສາມາດມີບົດບາດໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນແນວໃດ?</p> <p>ຄູ່ຝຶກສະຫຼຸບ (5 ນາທີ)</p>	<p>ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່</p> <p>ເຝິດ</p> <p>ສະກາອັດ</p>
9:30 – 10:15	<ul style="list-style-type: none"> - ເພື່ອຄົ້ນຄິດວ່າມີອະຄະຕິກ່ຽວກັບບົດບາດ ຍິງ - ຊາຍ - ເພື່ອເບິ່ງຂ້ອມໃນການປະຕິບັດຕາມປະເພນີ ຫຼື ລະບົບກົດໝາຍທີ່ ພົວພັນເຖິງບໍລິດົກ 	<p>ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 4 - 5 ຄົນສະແດງບົດບາດກຸ່ມ 10 ນາທີ, ສະແດງ 10 ນາທີ</p> <p>ສົມມຸດ: ເອກະສານແຈກ 5</p> <p>ການເຂົ້າເຖິງບໍລິສະດົກຂອງລູກຍິງ</p> <p>ອະທິບາຍກ່ຽວກັບບັນດາກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, 10 ນາທີ</p> <p>ຄູ່ຝຶກສະຫຼຸບ 5 ນາທີ</p> <p>ຕົວຢ່າງໃນການສືບທອດບໍລິສະດົກຕາມເວັດຄອງປະເພນີ.</p>	<p>ເອກະສານ 5 ການເຂົ້າເຖິງບໍລິສະດົກຂອງລູກຍິງ</p> <p>ເອກະສານ 6</p> <p>ລັດຖະທຳມະ ນຸມ,</p> <p>ກົດໝາຍພັດທະນາແລະ ປົກປັກຮັກສາແມ່ຍິງ,</p> <p>ສົນທິສັນຍາ ຊີວິດ.</p>

			<p>ສົມທະນາກຸ່ມໃຫຍ່: 10 ນາທີ</p> <p>ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກໃນກົດໝາຍ? ໃນຄວາມເປັນຈິງເປັນແນວໃດ? ອັນໃດເປັນເຫດຜົນເບື້ອງໜຶ່ງ? ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບແມ່ຍິງໃນຄອບຄົວແນວໃດ? ວິທີການປະຕິບັດແບບນີ້ແມ່ນໄດ້ມີຜົນກະທົບແນວໃດຕາມໄລຍະເວລາຈົນເຖິງປັດຈຸ ບັນ? ເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ເປັນທຳ?</p>		<p>7 ຕົວຢ່າງການສືບທອດມໍລະດົກຂອງ</p> <p>ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່</p> <p>ເຝິດ</p> <p>ສະກອ່ດ</p> <p>ປັດຄຳ</p>	
10:0010:30	ພັກຜ່ອນ					
10:3011:30	ການແບ່ງວຽກໃນຄົວເຮືອນ	<p>- ເຂົ້າໃຈສະພາບການແບ່ງວຽກໃນເຮືອນຂອງຍິງ-ຊາຍ</p> <p>- ປຶກສາຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບ ປະເພດການປ່ຽນແປງ ແລະ ສິ່ງທີ່ສາມາດເຮັດ ເພື່ອປ່ຽນແປງສະພາບ</p>	<p>ແບ່ງ 2 ກຸ່ມ: 10 ນາທີ</p> <p>ແບ່ງວຽກໃນຄອບຄົວທີ່ ເປັນວຽກຍິງ ແລະ ຊາຍ</p> <p>ແຕ່ລະກຸ່ມນຳສະເໜີ 5 ນາທີ</p> <p>ແບ່ງເປັນ 2-3 ກຸ່ມ (ສະແດງບົດບາດສົມມຸດ) 15 ນາທີ (ກຸ່ມ 5 ນາທີ)</p> <p>ບັນຫາໃນການແບ່ງວຽກງານ</p> <p>- ຄອບຄົວ</p> <p>- ຊຸມຊົນ</p> <p>- ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຂອງແມ່ຍິງນຳ ກັນລະດັມສະໜອງສົນທະນາກຸ່ມໃຫຍ່: 10 ນາທີ</p> <p>ຫາກເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງແມ່ນຫຍັງທີ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້? ສາມາດເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອປ່ຽນແປງ? ສະທັບສະໝຸນ ຫລື ຄົດຄຳນ:</p>	<p>- ຕົ້ນນອນ ຈົນເຂົ້ານອນ ທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່?</p> <p>- ຮູບພາບມືຂອງໃຜ</p> <p>- ເອກະສານແຈກ 8 ແລະ 9</p> <p>ບົດລະຄອນການແບ່ງງານໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ແມ່ຍິງດ້ວຍກັນ</p> <p>ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່</p> <p>ເຝິດ</p> <p>ສະກອ່ດເຈ້ຍ</p>		

			(ຂຽນຫົວຂໍ້ໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່) 15 ນາທີ - ຈ້າງຄົນຊ່ວຍວຽກເຮືອນ - ຊື້ເຄື່ອງປະດັບຈາກເຂົ້າ ເຮືອນ - ອົບຮົມເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍເຮັດວຽກເຮືອນຊ່ວນຕັ້ງແຕ່ໄວເດັກ - ຮອງຊູ່ຜູ້ຊາຍໄປຫາພື້ນ, ຕັກນາກໍ່ໃນໄລຍະຊຸມຊົນມີກິດ ຈະກຳ - ອົບຮົມການນັບຖືສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ຢາກຊ່ວຍແມ່ຍິງເຮັດ ວຽກເຮືອນ, ບໍ່ໃຫ້ສະແດງຄວາມນັບຖື ຫລື ຫົວຂວັນເພີ່ມ ຄູ່ມືກາສະຫລຸບ: 5 ນາທີ	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ເຜີດ ສະກອດ ເອກະສານ ກົດໝາຍພັດທະນາ ແລະ ປົກຄອງແມ່ຍິງ	
11:30-12:00	ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ	- ເພື່ອໄດ້ມີການຄົ້ນ ຄົ້ວກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ກັບແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າໃນຄອບຄົວ, ການລວມລາມທາງເພດ ຫຼື ການໃຊ້ອຳນາດແບບທະຫານ - ເພື່ອຫາສາເຫດຂອງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ	ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງທີ່ກ່າວໃນກົດໝາຍ (5 ນາທີ) ລະດົມສະໜອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃຫ້ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງພາຍໃນບ້ານ (15 ນາທີ) 1-2 ກໍລະນີວິເຄາະຮ່ວມກັນໃນກຸ່ມໃຫຍ່ - ຮູບແບບຄວາມຮຸນແຮງ - ຜົນກະທົບຕໍ່ແມ່ຍິງ - ສາເຫດຂອງຄວາມຮຸນແຮງ ຄູ່ມືກາສະຫລຸບ		
12:00-13:00	ຟັກທ່ຽງ				
13:00–13:45	ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນຢັ້ງຢືນຫາໃນລະດັບ	- ໃຫ້ມີຄວາມຄຸ້ນຄືຍກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍຂອງຊາດ	ຕົວຢ່າງ: ອະທິບາຍ 10 ນາທີ - ກົດໝາຍພັດທະນາ ແລະ ປົກຄອງແມ່ຍິງ.		

13:00—13:45	ກິດໜາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງ ຊາດໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງ ໃນການດັດສົມບັນຫາໃນລະດັບ ຊາດ	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກິດໜາຍຂອງຊາດ - ເພື່ອວິເຄາະຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງກິດໜາຍ - ເພື່ອສຳຫລວດເບິ່ງໄວ້ ກາດເປັນໄປໄດ້ເພື່ອສະ ໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການດັດສົມບັນ ຫາໃນແຕ່ລະ ລະດັບ 	<p>ຕົວຢ່າງ: ອະທິບາຍ 10 ນາທີ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ກິດໜາຍພັດທະນາ ແລະ ປົກຄອງແມ່ຍິງ. - ອົງການອຳນາດການປົກຄອງບ້ານທີ່ມີແຕ່ຜູ້ຊາຍ ວິເຄາະຮ່ວມກັນ 15 ນາທີ ຈຸດດີ ຂໍ້ຈຳກັດ ລະດັບສະໜອງກຸ່ມໃຫຍ່: 15 ນາທີ ຜົນປະໂຫຍດຈາກການບັນດາໂອກາດເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ແມ່ ຍິງເຂົ້າຮ່ວມໃນຂັ້ນດັດສົມບັນ ຫາຫລາຍຂຶ້ນ. ຄູ່ຝຶກສະໜອງ 5 ນາທີ 	
13:45	ຫ້າດອນ			
14:00	ຍຸດທະສາດ ເພື່ອແມ່ຍິງເຂົ້າມາ ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງດັດສົມບັນຫາ	<ul style="list-style-type: none"> - ເພື່ອເບິ່ງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄັດຄ້າໃນການໃຫ້ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ແລະ ອຸປະສັກ. - ເບິ່ງຕຳແໜ່ງຂອງແມ່ຍິງໃນອຸມຊົນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນເອົາຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມເພື່ອ ປັບປຸງບັນຫາຢູ່ໃນສັງຄົມ - ວິທີທາງໃນການຂະ ໜາຍໃນວົງກວ້າງຂອບເຂດການດັດສົມໃຈເພື່ອມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ດັດສົມບັນ ຫາໃນອຸມຊົນ ແລະ 	<p>ໃຫ້ບົດຝຶກທັດ: ການຈັດຕັ້ງ ຄະນະ ກຳມະການງານບຸນບ້ານ 5 ນາທີ</p> <p>ລະດັບສະໜອງກຸ່ມໃຫຍ່: 15 ນາທີ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ເຫດຜົນເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຜູ້ເລືອກເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ບໍ່ເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ຄູ່ຝຶກສະໜອງສາບເຫດ ລະດັບສະໜອງກຸ່ມໃຫຍ່: 25 ນາທີ - ຈະເຮັດແນວໃດ ໃຫ້ແມ່ຍິງຊົມເຊີຍເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງ ດັດສົມບັນຫາຢູ່ໃນອຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ? - ແມ່ຍິງສາມາດເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນໃນການດັດສົມບັນຫາຢູ່ 	
14:45—15:30	ປະເມີນຜົນການຝຶກອົບຮົມ ບົດພິທີ			

ໃບຊ້ອນທ້າຍ ສອງ:

ວາລະສະຫຼຸບຄວາມ - ດ້ານປະເມີນ

ວັດຖຸປະສົງ:

1. ເພື່ອປະເມີນຂະບວນການ, ດ້ານເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ວິທີການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍຖອດຖອນບົດຮຽນແຕ່ລະວັນ.
2. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮຽນຮູ້ຮ່ວມໆ.

ເວລາ: 30 ນາທີ ແຕ່ລະ ຂໍ້ ເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນ ມື້ທີ 1 ແລະ ມື້ທີ 4 ຂອງ ການຝຶກອົບຮົມ.

ມີການຈະກຳ:

1. ມອບໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 2ຄົນ ໃຫ້ເຮັດວຽກຮ່ວມໆເພື່ອປະຕິບັດສະຫຼຸບຄວາມສຳລັບມື້ນີ້.
2. ເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນ ວາລະ ຂອງມື້ຕໍ່ໄປ, ຜູ້ລາຍທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສະເໜີບົດສະຫຼຸບຄວາມໂດຍ ອີງໃສ່ການສັງເກດຂອງຕົນ ແລະ ດ້ານປະເມີນມີການຈະກຳຂອງມື້ໂດຍນຳໃຊ້ຕາຕະລາງຕໍ່ໄປນີ້:

ເນື້ອໃນ ແລະ ຂະບວນການ	ການເຂົ້າຮ່ວມ	ວິທີການ
ເນື້ອໃນມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ພຽງພໍສຳລັບວັດຖຸປະສົງຂອງວາລະ?	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ມີການເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າບໍ່?	ວິທີການ ມີປະສິດທິຜົນບໍ່?
ເວລາທີ່ໄດ້ຈັດໃຫ້ສຳລັບ ວາລະ ພຽງພໍຫຼືບໍ່?	ໝົດທຸກຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມບໍ່ ຫຼື ວ່າມີບາງຄົນຖືປະໂຫຍດ ຢູ່ນອກ?	ຖ້າຫາກວ່າບໍ່, ເປັນຫຍັງ?
ຄຳແນະນຳເພື່ອປັບປຸງວາລະ ສຳລັບມື້ນີ້	ພວກເຮົາຈະສາມາດປັບປຸງການ ເຂົ້າຮ່ວມສຳລັບມື້ນີ້ໄດ້ແນວ ໃດ?	ຄຳແນະນຳເພື່ອປັບປຸງວິທີ ການ

3. ວິທີໜຶ່ງອີກເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ສະແດງອອກດ້ານປະເມີນຂອງພວກເພິ່ນເປັນວ່າການຝຶກອົບຮົມນີ້ດຳເນີນໄປແນວໃດແມ່ນດ້ວຍການສ້າງ “ພື້ນທີ່ເສລີ”, ຂຶ້ນແມ່ນເຈ້ຍແຂງເປົ່າແຜນໜຶ່ງຕິດໃສ່. ໃຜຟັກມີສິດຂຽນຄຳເຫັນຂອງຕົນໃສ່ພື້ນທີ່ເສລີໂດຍນຳໃຊ້ຄຳເວົ້າຫຼືຮູບແຕ້ມ, ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ, “ເບື້ອງໜ້າ”, “ເບື້ອງຕົ້ນ”, “ພັດທະນາສະໜອງຕົ້ນ”, ແລະ ອື່ນໆ.

ກຸ່ມພັດທະນາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ບ້ານສະພານທອງເໜືອ, ເລກທີ 101/5
ຕູ້ ປ. ນ: 10820
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ສ ປ ປ ລາວ
ຫອງການ: +856021 263349

